

Leuvense studenten niet meer vertegenwoordigd op Vlaams niveau

LOKO verlaat VVS

De Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO) heeft beslist zich "volledig en definitief" terug te trekken uit de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) uit onvrede met de werking van VVS. Deze laatste betreft de beslissing van de Leuvense studenten, maar houdt de deur open.

Simon Horsten

Op de Algemene Vergadering van LOKO stemden de studentenvertegenwoordigers van de Leuvense kringen principieel voor een afscheuring van VVS. Er was binnen LOKO al een tijdlang gemor te horen over de werking van VVS en vooral over de manier waarop de Raad van Bestuur het beleid zou beïnvloeden: "We laten ons niet leiden door eenmalige gebeurtenissen, zoals gesuggereerd zou kunnen worden, maar diverse generaties studentenvertegenwoordigers hebben jaar na jaar hun bezorgdheid geuit aan het adres van VVS," aldus de Leuvense studentenvereniging. "Nu hebben we het heft in eigen handen genomen.

De directe aanleiding was de Algemene Vergadering (AV) van VVS van donderdag 14 december, waar de LOKO-fractie halverwege boos was opgestapt omdat ze niet akkoord ging met de manier waarop een discussie over levensbeschouwing gevoerd werd. Dat thema, door LOKO zelf op de agenda geplaatst, ging al enkele AV's mee en had al heel wat voeten in de aarde gehad. Tijdens de discussie over levensbeschouwing van donderdag verlieten de LOKO-vertegenwoordigers de vergadering, gevolgd door twee vertegenwoordigers van de VUB en één van de Hogeschool Gent.

Op de AV van LOKO, vrijdag, werd het debacle van de avond tevoren besproken. Meteen ontstond bij de afgevaardigden van de studentenkringen — die zelf niet naar de VVS-AV gaan — een revolutiesfeer: waarom niet meteen uit VVS stappen? Toen bleek dat een lid van de Raad van Bestuur van VVS aanwezig was op de LOKO-vergadering (die immers openstaat voor alle Leuvense studenten), werd de vergadering gesloten verklaard, zodat men in besloten kring tot een stemming kon overgaan. Later bleek dat de studenten verkozen en uit VVS te stappen. De twee aanwezige vertegenwoordigers van de VUB betuigden hun steun aan LOKO.

VERBOLGEN

De grootste motivatie om VVS te verlaten zijn volgens LOKO de structurele problemen met de werking van VVS. "De Algemene Vergadering, die bestaat uit de verkozen vertegenwoordigers van de Vlaamse studenten, kan quasi geen sturing geven aan de standpunten die worden ingenomen. De Algemene Vergadering wordt in deze optiek steeds vaker herleid tot een controle-orgaan in plaats van een echte ontmoetingsplaats voor studenten," aldus LOKO. Ook zou VVS een groot deel van haar credibiliteit verloren zijn bij haar gesprekspartners op Vlaams niveau. LOKO is naar eigen zeggen bezorgd om de Vlaamse vertegenwoordiging van de Leuvense studenten en zal daarom met de andere Vlaamse studentenraden overleggen over een eventuele samenwerking.

De reacties van de overige studentenraden zijn alvast uiteenlopend: de VUB-studenten maakten via een persbericht eveneens hun 'verbolgenheid' wereldkundig over de werking

van VVS. Ze verwachten een sterk signaal van het VVS-bestuur, zoniet zal de studentenraad "zich zeer ernstig bezinnen over haar rol binnen VVS en bekijken of haar aanwezigheid nog langer opportuun is". De voorzitter van VVS, Hans Plancke, liet alvast weten dat gesprekken met de studentenraad van VUB constructief waren verlopen en gesprekken met de Gentse Studentenraad zelfs "zeer constructief". Geen van de Vlaamse studentenraden heeft vooralsnog beslist om LOKO te volgen in haar radicale beslissing.

ONTERECHT

Hans Plancke en zijn Raad van Bestuur betreuren het alvast dat de grootste Vlaamse studentenvereniging VVS verlaat: "Ik respecteer de beslissing van LOKO, maar met haar verliezen we een studentenraad die een zeer waardevolle inbreng had." Plancke staat alleszins open voor discussie met LOKO. "Ik betreur wel dat er geen fundamenteel debat is geweest en dat de discussie niet intern is gehouden," aldus Plancke. Wel benadrukt de VVS-voorzitter dat de kritiek op zijn werking dit academiejaar alleszins onterecht is: "We hebben al van bij het begin van ons mandaat verscheidene verbeteringen aangebracht. Dat de AV geen inhoudelijke input zou hebben, is onwaar: alle dossiers passeren werkgroepen waar ook leden van de AV in zitten en we zetten documenten die op de AV worden gebracht steeds minstens drie dagen op voorhand op de interne site. Wij werken aan een blijvende analyse en optimalisatie van de standpuntvorming en inbreng van de AV." VVS vraagt zich wel af waarom er niet eerst intern overleg is gepleegd. Ook opmerkelijk is dat in plaats van een motie van wantrouwen meteen naar de zware middelen werd gegrepen. "De maat is vol," aldus LOKO-voorzitter Frederiek Vermeulen, "dus wilden we een krachtig signaal uitsturen om

Nummer 12

Over Jan met de pet en Jef Peeters p.4-5

Mieke, hou u vast aan de takken van Rome p. 7

Opstanden kunnen de gezondheid ernstig schaden p.13

alles drastisch te veranderen. Bovendien zijn er in het verleden al dergelijke interne acties ondernomen, die blijkbaar nooit iets structureels hebben opgelost."

Hoe dan ook, feit blijft dat de grootste studentenraad van Vlaanderen zich teruggetrokken heeft uit VVS en dat alvast enkele andere studentenraden zich eveneens vragen blijken te stellen bij de werking van VVS. LOKO zoekt op korte termijn contact met andere studentenraden om samen te werken, "zowel per dossier als structureel," aldus Vermeulen. Hans Plancke reageert dat de studenten er alle belang bij hebben dat ze op Vlaams niveau door één actor worden vertegenwoordigd. "Vanaf het moment dat er twee zijn, word je tegen elkaar uitgespeeld."

GROEPT
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

(advertentie)

Drie zotten in een kooi voor het goede doel p. 10-11

(foto Nele Van Doninck)

VETO komt pas terug uit op 12 februari. Ook wij hebben examens. Waarvoor excuus.

CONSENSUS OVER SPECIFICATIES

Niet enkel óf arts, óf science

Over de zogenaamde specificaties, die de universitaire titel 'master' specificeren, is al lange tijd onduidelijkheid. De Vlaamse OnderwijsRaad (VLOR) heeft nu een consensus bereikt over de benaming.

Simon Horsten

Al sinds het schrijven van het structuurdecreet in 2003, dat de herstructurering van het Vlaamse hoger-onderwijslandschap voorschrijft, bestaat onenigheid over hoe en wanneer de titels of Arts en of Science toe te kennen aan een opleiding uit onderwijs gebaseerd op onderzoek. Het geldt dus zowel voor universitaire opleidingen als niet-universitaire opleidingen die geacademiseerd worden. Vooralsnog is het de universiteiten niet toegestaan masters of Science en masters of Arts af te leveren. Een aantal problemen bemoeilijkt de kwestie. Zo worden de twee Engelse termen wel in veel landen gebruikt, maar bestaat er geen internationale overeenkomst over de waarde en de toepasbaarheid van die specificaties. Dezelfde vlag dekt in verschillende landen vaak verschillende ladingen. En dat terwijl het gebruik van de specificaties vooral internationale transparantie beoogt. Daa-

renboven kloeg de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) dat in het decreet niet duidelijk werd omschreven wanneer welke van beide specificaties gebruikt mocht worden.

Bovendien was niet iedereen tevreden met de twee benamingen, die een wel erg ruw onderscheid maken tussen de talloze universitaire opleidingen. De eersten die begonnen te klagen waren de juristen: al in maart 2004 werd in het Vlaams parlement een 'voorstel van decreet' ingediend om aan of Arts en of Science ook of Law toe te voegen, omdat de opleiding rechten niet helemaal bij de twee andere zou passen.

Vorige week heeft de Vlaamse OnderwijsRaad (VLOR), het onafhankelijk advies- en overlegorgaan waarin actoren uit verschillende groepen (instellingen, studenten,...) van het Vlaamse hoger onderwijs overleg plegen, een gezaghebbend advies goedgekeurd dat duidelijkheid zou moeten scheppen over de specificaties. Opvallend is dat naast de drie reeds bekende benamingen er ook twee uit de medische sector zijn bijgekomen: of Medicine en of Veterinary Medicine, voor respectievelijk geneeskunde- en dieren-geneeskundestudenten. De vertegenwoordigers van beide opleidingen hadden betoogd dat hun specifieke opleidingen wat opbouw

betreft amper te vergelijken is met andere universitaire opleidingen en een aparte specificatie dus onontbeerlijk was. Sowieso zijn die twee opleidingen in vele Europese landen niet geïntegreerd in de BaMa-structuur.

Ook de master of Law blijft behouden in het VLOR-advies, al pleit men ervoor nog steeds van een meester in de Rechten te kunnen spreken. Een master of Law in de rechten zal er om evidente redenen niet bij zijn. Maar andere opleidingen zullen wel op die manier worden betiteld: een master of Arts in Geschiedenis of een master of Science in ingenieurswetenschappen zullen gangbare benamingen worden. Die laatste groep heeft overigens lang geijverd voor een master of Engineering, maar de VLOR zag hier uiteindelijk toch van af.

Toch blijft er ruimte om nieuwe specificaties te creëren. Er moet wel opgepast worden voor het instellen van te veel benamingen, zodat elke opleiding een andere specificatie heeft en er zelfs geen sprake meer is van specificaties, maar van kwalificaties.

Een lijst met opleidingen en onder welke specificaties die vallen zal worden opgesteld door de organen van de universiteiten en de hogescholen, respectievelijk de VLIR en de VLHORA.

Taxi's Kenny

Ceci n'est pas une fiction

LOKO stapt uit VVS. Wat betekent dit voor de Leuvense student? Officieel wordt die momenteel niet meer vertegenwoordigd op Vlaams niveau. Dat is jammer, maar gelukkig zijn de komende maanden iets rustiger in de onderwijswereld, zodat ook de vertegenwoordiging zoals elk jaar op een lager pitje wordt gezet. In die kalme maanden zal LOKO ongetwijfeld trachten een eigen vereniging op te richten als tegengewicht voor VVS, liefst in samenwerking met zoveel mogelijk andere studentenraden. Zoals LOKO-voorzitter Frederiek Vermeulen het stelt: om "zowel per dossier als structureel" samen te werken zal hij contact zoeken met andere studentenraden. Het zal sterk afhangen van hun reactie hoe deze tweespalt zal evolueren.

Tot nu toe stapte geen enkele andere studentenraad mee uit VVS, maar zoiets kan gauw veranderen. De VUB-studentenvertegenwoordigers sturen alvast tegenstrijdige signalen uit: enerzijds vermeldt een perstekst in vrij extreme bewoordingen — "de fractie klaagt de dictatoriale en inefficiënte besluitvormingsprocedure aan" — dat ze "kennis heeft genomen van de cruciale beslissing" van LOKO, anderzijds spreken ze nog op constructieve wijze met de voorzitter van VVS. Wat de andere studentenraden gaan doen, valt niet te voorspellen. LOKO heeft minstens negen andere studentenraden nodig om erkend te kunnen worden als officiële gesprekspartner met de regering ter vertegenwoordiging van de Vlaamse studenten. Dat zal geen sinecure zijn, al waren er vanuit andere universitaire studentenraden al voorzichtig positieve geluiden te horen.

De vraag is hoe het verder moet als er toch een enigszins behoorlijk draagvlak gevonden wordt: wie zal de organisatie van een nieuwe vereniging torsen? Wie zal de Vlaamse en federale dossiers opvolgen? Wie garandeert dat deze nieuwe vereniging beter zal werken dan de huidige? De studentenvertegenwoordigers en stafmedewerkers van LOKO alleen zullen het alleszins niet kunnen roeien: die hebben al werk genoeg met de eigen vertegenwoordiging en activiteiten. Een principiële beslissing heeft meer gevolgen dan men vaak op het eerste zicht denkt.

Bovendien: vaart de student wel bij twee studentenverenigingen? Toen eind jaren tachtig de Vlaamse UniversiteitsStudenten (VIUS) werd opgericht als reactie op de abominabele en totaal onrepresentatieve werking van het toenmalige VVS had dat een heilzame werking op laatstgenoemde organisatie. VVS was toen geen zier meer waard: uiterst linkse studenten van de VUB leidden de vereniging en bij haar officiële gesprekspartners werd VVS al lang niet meer serieus genomen. Een verandering was dus onontkomelijk, wilden de studenten nog een vinger in de pap te brokken hebben bij belangrijke beslissingen.

Nu is de situatie echter anders: in de Raad van Bestuur zetelen onder andere studenten van de UGent, de K.U.Leuven en de VUB en ook de staf is samengesteld uit studenten die uit verschillende richtingen, steden en instellingen komen. Op structurele basis wordt VVS uitgenodigd om als volwaardige partner mee te schrijven aan adviezen en decreten die onmiddellijke betrekking hebben op de studenten en het hoger-onderwijslandschap. VVS is niet perfect en heeft haar problemen (eerste probleem: niet alle leden erkennen haar nog), maar die zijn op geen enkele manier te vergelijken met de acute bloedarmoede en het gebrek aan geloofwaardigheid die eind jaren tachtig aanwezig waren.

Het benieuwt wat de komende maanden zal gebeuren in deze zaak, maar één ding is nu al zeker: dit is een cadeau voor Vandenbroucke en de overheden, en een nefaste zaak voor de student.

Simon Horsten

(De auteur is zelf verantwoordelijk voor wat hij uitkraamt)

Vrije Tribune

De mythes van de vrije markt

Recente verkiezingen in Latijns-Amerika, maar ook in Europa, tonen aan dat steeds meer mensen hun geloof in de mythes van de vrije markt beginnen te verliezen. Dit geloof is bij de grote meerderheid vooralsnog onaangetast. De tijd dat de studenten voraan stonden in de strijd tegen het kapitalisme ligt al ver achter ons. Wordt het geen tijd dat ook studenten, van wie men toch een kritische ingesteldheid mag verwachten, vraagtekens beginnen te plaatsen bij de neoliberale dogma's van de marktfundamentalisten?

Er was de laatste halve eeuw inderdaad vooruitgang. Zo steeg de gemiddelde levensverwachting en werd de kindersterfte gehalveerd. Maar de belangrijkste verwezenlijkingen op dit vlak werden geboekt in periodes en landen die het kapitalisme afschaften of de vrije markt beperkingen oplegde en waar een goede sociale zekerheid werd uitgebouwd. Bovendien zijn de resultaten zeer ongelijk verdeeld. Zo haalt een op drie inwoners in ontwikkelingslanden de leeftijd van 40 jaar niet. Daarenboven zien we in veel landen die de vrije markt omarmd hebben een stijging van de kindersterfte en een daling van de levensverwachting, bijvoorbeeld in Rusland tijdens de jaren 90 van 63 naar 55 jaar. En de marktgerichte structurele aanpassingsprogramma's van het IMF betekenden een catastrofe voor de toch al schrale gezondheidszorg en sociale zekerheid in veel ontwikkelingslanden, met negatieve gevolgen voor de kindersterfte en de levensverwachting. In de twintigste eeuw zijn er in naam van een zogezegd communisme verschrikkelijke misdaden begaan, maar het aantal

doden dat de neoliberale vrije markt de laatste 25 jaar in het Zuiden en het Oosten veroorzaakt heeft, is oneindig veel groter dan het aantal doden dat het "communisme", of wat daarvoor moest doorgaan, op zijn geweten heeft.

De marktfundamentalisten beweren ook dat het "gemiddeld inkomen" in veel "geglobaliseerde" landen sterk gestegen is. En inderdaad zijn we nu 2 à 3 maal rijker dan 30 jaar geleden. Maar deze "gemiddelde" cijfers zeggen weinig over de reële situatie. Een groot deel van de wereldbevolking relatief armer geworden, terwijl zelfs honderden miljoenen mensen absoluut armer geworden zijn. In 1981 leefde 36 % van de wereldbevolking in armoede. In 2006 is dit 40 %, waarvan bijna een miljard in extreme armoede. Sinds 1980 zagen de een miljard armste mensen hun inkomen achteruitgaan. Het nochtans liberale weekblad 'The Economist' stelde onlangs dat het aandeel van de werknemers in het nationale inkomen alsnair kleiner wordt terwijl het aandeel van de reeds rijke kapitaalbezitters steeds groter wordt. De 20 % rijkste mensen in het Noorden bezitten minstens 900 keer zoveel als de 20 % armste mensen in het Zuiden. Het is juist een falen van de vrije markt (die in de praktijk niet echt vrij is maar vooral ten dienste staat van de grote privé-bedrijven) dat er ondanks de toegenomen rijkdom nog zoveel mensen in armoede leven. Enkele uitzonderingen daargelaten zijn het vooral landen en is het vooral in periodes dat de vrije markt aan banden gelegd werd, dat er het meeste succes geboekt werd op het vlak van armoede-

bestrijding. De verwijzing naar China en de Aziatische draken, zoals de marktfundamentalisten soms doen, is totaal verkeerd. Alhoewel China al lang geen communistisch land meer is (voor zover het dat ooit was) is de vrije markt aan heel wat beperkingen onderhevig en vervult de overheid een zeer belangrijke rol bij het economisch leven.

Een continent waar de vrije markt al wel jarenlang onbelemmerd zijn gang kan gaan, is Afrika, het continent met de grootste armoede. Afrika is zo sterk geïntegreerd in de kapitalistische wereldmarkt dat zijn exportratio ten opzichte van het BBP hoger ligt dan die van de OESO-landen. Reeds in 1990 was de waarde van de Afrikaanse handel met andere continenten goed voor 46 % van het Afrikaans inkomen, veel hoger dan in andere continenten. Sindsdien is de Afrikaanse economie verder geliberaliseerd en geprioptiseerd, en kan het Noorden er zonder problemen zijn producten blijven afzetten. Natuurlijk is een deel van de Afrikaanse armoede ook te wijten aan corrupte leiders, die echter wel jarenlange westerse steun kregen, zoals Mobutu, en (burger)oorlogen. Maar de wapenhandel, samen met drugs- en mensenhandel is een zeer winstgevend en belangrijk segment van de vrije markt. Materieel welvaart is bovendien ook niet hetzelfde als welzijn. De afgelopen honderd jaar waren er tientallen dictaturen met een vrijemarkteconomie zoals de militaire dictaturen in Latijns-Amerika.

In de jaren '80 werden in Centraal-Amerika enkele honderdduizenden mensen beestachtig vermoord om die regio te kunnen behouden voor de vrije markt. In 1965 werden in Indonesië op enkele maanden tijd zelfs meer dan een half miljoen mensen

vermoord om Indonesië in het kapitalistisch kamp te behouden. Eén van de neoliberale goeroes, Milton Friedman, was economische adviseur van de Chileense dictator Pinochet terwijl een andere goeroe van de vrije markt ook Pinochet steunde en in een Chileense krant verklaarde: "Mijn voorkeur gaat uit naar een liberale (op economisch vlak-RL) dictatuur en niet naar een democratische regering zonder liberalisme". En waar is de democratie wanneer inwoners van veel landen zonder de minste inspraak een beleid moeten ondergaan dat hen werd opgelegd door de niet verkozen bureaucraten van het IMF, de wereldbank of de WTO? En hoe kan men van democratie spreken wanneer een handjevol grote aandeelhouders en topmanagers eenzijdig beslissingen kunnen nemen die zwaar ingrijpen in het dagelijks leven en inkomen van zeer veel mensen, zoals bij VW-Vorst? Alleen dankzij sterke en strijd bare vakbonden hebben de werknemers nog een beetje inspraak. Maar het zijn net de marktfundamentalisten die, in naam van de onbelemmerde werking van de vrije markt, de vakbonden aan banden willen leggen.

De vrije markt heeft veel rijkdom geschapen, maar ten koste van wat en wie en ten voordele van wie? Deze rijkdom gaat samen met steeds toenemende verarming, ongelijkheid, uitbuiting van mens en natuur, stress, onzekerheid, sociale ontwrichting. Hoog tijd om dit kapitalistisch systeem te verwerpen en te strijden voor een ander maatschappijtype. Zullen de studenten in die strijd aan de kant blijven staan of eraan deelnemen zoals in de jaren '60 en '70?

Roger Liekens

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven agenda.kuleuven.be

(advertentie)

(advertentie)

AD FUNDUM
Elke werkdag
tips en info
voor de
student

VLAAMSE STUDENTEN HEKELEN DEMOCRATISERINGSGEHALTE VANDENBROUCKE

“Diversiteit vergt financiering op maat”

De Vlaamse overheid geeft subsidies aan hoger-onderwijsinstellingen maar kent ook beurzen toe aan individuele studenten. De Vlaamse Vereniging van Studenten is het oneens met de voorstellen die onderwijsminister Vandenbroucke doet omtrent beide systemen.

Simon Horsten

Het debat rond de financiering van het hoger onderwijs is al langer gaande in Vlaanderen. Onder druk van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) stelde de bevoegde minister Vandenbroucke zijn oorspronkelijke plan — financiering die enkel gebaseerd zou zijn op output, dus hoeveel studenten er afstuderen — bij met een gemengde regeling: voor het eerste jaar zou rekening worden gehouden met de input, vanaf het tweede met de output.

VVS stelt zich echter nog steeds vragen bij het democratiseringsgehalte van dat financieringsmechanisme. Vandenbroucke betoogt dat zijn model een tweede democratiseringsgolf in de hand zou werken (de eerste wees de weg naar het hoger onderwijs aan de arbeiders, nu gaat het vooral om allochtonen), maar legt met de outputfinanciering de nadruk op de prestatie van de student. Voor een optimale democratisering die diversiteit een realiteit kan maken in het hoger onderwijs, ver-

klaart VVS echter dat er nood is aan een financiering “die rekening houdt met studentenkenmerken en de verschillende onderwijsbehoeften.” “Diversiteit vergt een financiering op maat,” aldus een vrije tribune die door VVS werd gepubliceerd in de krant *De Morgen*. De tekst werd onderschreven door tal van betrokkenen, waaronder rectoraal adviseur Gelijke Kansen van de K.U.Leuven Sabine Van Huffel, en de studentenvertegenwoordigers van LOKO die zich met diversiteit bezighouden. Ook vele studentenorganisaties van allochtonen ondertekenden de vrije tribune.

DODE LETTER

De auteurs zien de toekomst van bepaalde ondervetegenwoordigde doelgroepen in het hoger onderwijs somber in: “Het risico is reëel dat instellingen zich in de toekomst vooral zullen richten naar de gemakkelijke student die zijn opleiding mooi op schema afwerkt. De strijd om de doktersdochters uit sterke ASO-richtingen in witte concentratiescholen zal genadeloos worden opgevoerd. De kans dat allochtone jongeren nog slechter af zijn in het nieuwe systeem is groot. Zeer groot. Het nieuwe financieringsmechanisme van minister Vandenbroucke dreigt zijn doel voorbij te schieten. Allochtone studenten zullen immers meer kosten voor de instellingen als gevolg van hun lagere

slaag- en doorstroomkansen.” Wel is men tevreden dat de minister al deels is ingegaan op de eisen van de studenten, al vergeet hij daarin volgens VVS schromelijk de allochtone studenten, terwijl aan andere beursstudenten, werkstudenten en studenten met een functiebeperking wél wordt gedacht. De conclusie van de Vlaamse Vereniging van Studenten is hard: “Het nieuwe financieringsplan degradeert jongeren van allochtone origine tot de paria's onder de doelgroepen.”

Met een ander voorstel van Vandenbroucke, dat overigens vrijdag als decreet werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, is VVS het evenmin eens: de studie-financiering. Bij de opstelling van het decreet — dat naast het hoger ook secundair en basisonderwijs beslaat — is VVS nooit geraadpleegd geweest, en nu vreest de vereniging dat de belofte uit het regeerakkoord om de groep studenten die een studiebeurs krijgt gevoelig uit te breiden, “dode letter blijft”. Te weinig bestaande problemen zouden verholpen worden met het nieuwe decreet: zo worden de inkomensgrenzen voor beursgerechtigdheid niet aangepast en blijven de subsidiebedragen op hetzelfde niveau liggen, terwijl beurzen volgens onderzoek nu al ontoereikend zijn. Minister Vandenbroucke blijft er echter bij dat het huidige beursstelsel voor studenten lang niet slecht is.

LOKO VERLAAT VVS, MET WELKE GEVOLGEN?

“Ten koste van de efficiëntie”

LOKO besliste vrijdag op haar Algemene Vergadering uit de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) te stappen (zie voorpagina). Hoe moet het nu verder?

Simon Horsten

De beslissing van vrijdag lijkt historischer dan ze is: al verscheidene malen stapte de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie uit VVS. En telkens kwam ze terug op haar besluit.

Precies twee jaar geleden kopte *Veto*: “LOKO stapt een beetje uit VVS”. Een dispuut over de stemverdeling binnen de Algemene Vergadering van VVS had de Leuvense studentenraad ertoe gebracht zich tijdelijk terug te trekken uit VVS. Ook de manier waarop de zaak werd gecommuniceerd door de Raad van Bestuur van VVS zat LOKO toen hoog. Dezelfde verwijten die nu naar boven komen, zetten ook toen de toon. Na enkele maanden werd een regeling uitgedacht: LOKO kreeg haar eisen bijna ingewilligd en keerde terug naar de Vlaamse studentenvertegenwoordiging.

EXTREEM

Ook eind jaren tachtig stapte LOKO uit VVS, maar dan met grotere repercussies: omdat VVS toentertijd beheerst werd door marxistische en neomarxistische studenten van de VUB, richtte LOKO samen met andere universitaire studentenraden een eigen overkoepeling op, de Vlaamse Universiteits-Studenten (VIUS). De VIUS kon rekenen op uitgebreide steun van onder andere toenmalig onderwijsminister Coens (CVP) en de Leuvense rector Roger Dillemans en kon bogen op de infrastructuur van LOKO. Medeoprichters van de VIUS waren de studentenraden van de Antwerpse universiteiten, van de K.U.Brussel en van de Rijksuniversiteit Gent. De hogeschoolstudenten bleven bij VVS. In 1993 werden lange onderhandelingen gevoerd tussen beide verenigingen — VVS had het extreme pad toen weer verlaten — om zich te hergroeperen. Dat gebeurde opnieuw onder de naam VVS.

Jorn Decock, de eerste verkozen voorzitter van het ‘nieuwe’ VVS en tevens oud-LOKO'er, zegt nu over die periode: “De VIUS heeft heel goed gewerkt in die zin dat door de oprichting van die tweede vereniging VVS onder druk werd gezet om opnieuw vanaf nul te worden opgebouwd. De statuten werden herschreven, de vereniging werd terug opgesteld voor Gent en Leuven en een hele nieuwe dynamiek waaide door VVS. De VIUS zelf heeft niet veel meer gedaan dan één betoging en een debat, maar ze heeft er dus wel voor gezorgd dat VVS fundamenteel verbeterde. Natuurlijk moet je op termijn sowieso één koepel hebben om de studenten te vertegenwoordigen. De oprichting van de VIUS was dan ook absoluut te voelen in de vertegenwoordiging, maar tot dan stelde VVS ook bijna niets meer voor.”

«Kortom: als er fundamentele problemen zijn, kan het dus zeer nuttig zijn een nieuwe studenten-koepel op te richten. Anders gaat het enkel ten koste van de efficiëntie.»

Wat kan of mag?

Om door de overheid erkend te worden als officiële, representatieve gesprekspartner die de Vlaamse studenten vertegenwoordigt, volstaat het minstens tien studentenraden uit minstens twee verschillende associaties te verenigen. Dat de studentenraden uit verschillende associaties moeten komen, heeft te maken met de Studentenraad Associatie Leuven (StAL), die al sowieso meer dan tien instellingen (waaronder de K.U.Leuven) vertegenwoordigt. Als aan de voorwaarden is voldaan kan men ook aanspraak maken op subsidies, zoals VVS die nu krijgt.

OPLEIDING VROEDKUNDE NIET CONFORM EUROPESE REGELGEVING

Een jaar langer wroeten?

Als het van Federaal Minister van Volksgezondheid Rudy Demotte (ps) afhangt, dan breidt de opleiding vroedkunde in de toekomst uit. In een wetsontwerp pleit hij voor meer bevoegdheden. Hiermee gaat hij in tegen een Europese tendens. Niet iedereen ziet hiervan de noodzaak in.

Maarten Goethals

Demotte heeft besloten de opleiding vroedkunde te verzwaren van 180 naar 240 studiepunten. Daardoor zou de opleiding vier in plaats van drie jaar duren. Met de maatregel, die ingang vindt vanaf oktober 2009, hoopt Demotte ruimte te creëren voor meer theoretische vorming en stagepraktijk.

Het bepalen van de minimale voorwaarden om een diploma te krijgen is in België een federale bevoegdheid, maar het zijn de gewesten die de opleidingen organiseren en aanbieden. Deze gaan daarbij de discussie aan met onderwijs- en beroepsinstanties en het afnemend veld. Vlaams Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) is niet overtuigd van Demottes voorstel en pleit in dit geval voor dialoog tussen de gewesten en de opleidingsverstrekkers. Ook voor de associatie K.U.Leuven is de verlenging geen vereiste.

VEROORDELING

Met de maatregel wil Demotte het beroepsprofiel van de vroedvrouwen uitbreiden. Die moeten in de toekomst een beperkt aantal geneesmiddelen kunnen uitschrijven en bekkenbodemreductaties en functionele echografieën uitvoeren. Maar volgens een nota van het Vlaams Verbond van Hogescholen (VSKO) op het wetsvoorstel, wordt hiervoor geen expli-

ciete motivering gegeven. VSKO stelt vast dat, net als in Nederland, het perfect mogelijk is het beperkte voorschrijfrecht te integreren in de bestaande basisopleiding. Ook is het zo dat in de huidige opleiding al aandacht is voor de rol van echografie tijdens de zwangerschap en het belang van kinesitherapie belicht wordt, wat voor bekkenbodemreductaties belangrijk is.

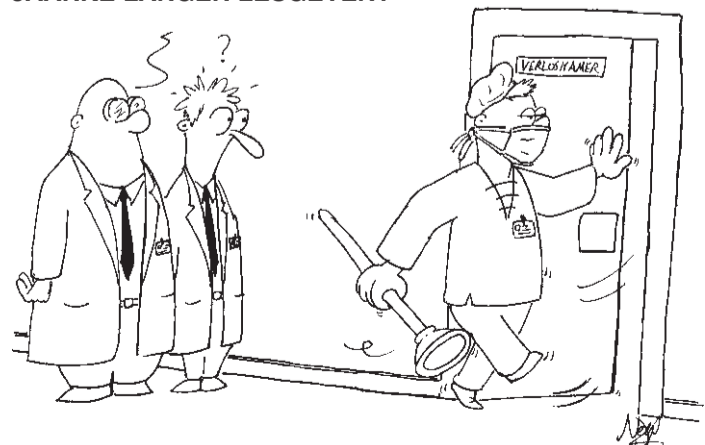
Dat de opleidingen inhoudelijk sterk zijn, komt ook naar voren in de positieve verslagen van de visitatiecommissies. Een belangrijk aandachtspunt tijdens de visitatierondes is de vraag naar de aansluiting van de opleiding met de beroepswereld. Bovendien hebben de onderwijsinstellingen zich voor de implementatie van de BaMa-structuur gebaseerd op het beroepsprofiel van de Nationale Raad voor Vroedvrouwen. Dat profiel was zelf een vertaling van Europese richtlijnen. In de meeste EU-landen duurt de opleiding drie jaar.

Het wetsvoorstel van Demotte stelt de politiek voor onvermijdelijke moeilijkheden. Conform de Europese regelgeving moeten Europese vroedkundigen, die praktisch allemaal een opleiding van drie

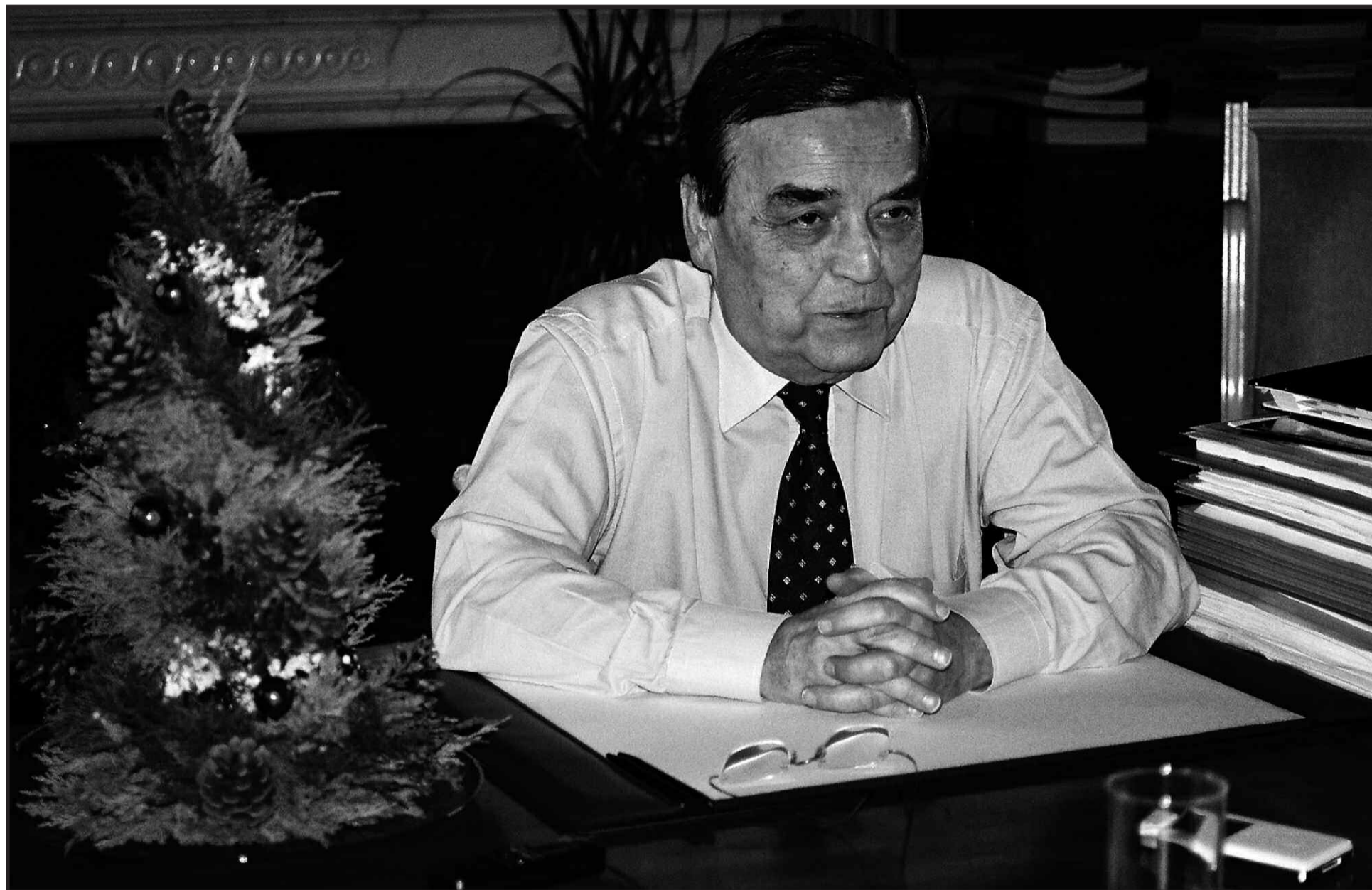
jaar hebben genoten, in België tewerkgesteld kunnen worden. Als dat kan, dan worden Belgische studenten ongelijk behandeld en wordt inbreuk gepleegd op het gelijkheidsbeginsel van de grondwet. Indien een Europese vroedvrouw hier niet mag komen werken omdat ze ondergekwalificeerd is, riskeert België een veroordeling door het Europese Hof van Justitie wegens niet het naleven van Europese richtlijnen.

De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) heeft naar aanleiding van deze en gelijkaardige gevallen van beroepsreglementering een tekst opgesteld. De vraag die VVS zich stelt is hoe dergelijke bijkomende vereisten in de eerste plaats in de wetgeving komen. Zij wijzen hiervoor naar beroepsfederaties die uit protectionistische motieven handig gebruik maken van de opdeling van politieke bevoegdheden. Voor VVS leidt dit tot een devaluatie van het diploma en daarom pleit VVS ervoor dat zowel het onderwijs- als het afnemend veld worden betrokken bij de vaststelling van beroepsreglementering.

MISSCHIEF TOCH MAAR EEN JAARKE LANGER LESGEVEN?

“De student is onbekwaam om zich te organiseren”

“Reagan werd de eerste keer president toen hij 70 was. Dat was om atoombommen te beheren. Waarom zou een stad als Leuven dan niet kunnen?” (foto's Ilse De Witte)

Op 8 oktober ging de sp.a er in Leuven als grootste partij nog op vooruit. De grootste stormram van de Leuvense socialisten is al jarenlang Louis Tobback, burgemeester en oude rot in het politieke métier.

Robin Broos & Simon Horsten

Veto: Wat vond u van de grap van de RTBF?

Louis Tobback: «Je kan zeggen dat het een twijfelachtig opzet is, maar anderzijds is de wijze waarop men gereageerd heeft bijzonder leerzaam. Het is duidelijk dat men in het zuiden des lands als de dood is voor de splitsing van het land en men is blijkbaar bereid om alles te geloven. Al zappende ben ik even terechtgekomen op dat bewuste programma wanneer men net beelden toonde van Barosso en één van de journalisten die zogezegd verslag uitbracht vanuit het Europees Parlement. Enkele ogenblikken later verscheen er dat het fiction was, maar dat had ik na twee zinnen al door. Al kan ik me natuurlijk niet in de plaats stellen van iemand die helemaal niet bezig is met politiek.»

Veto: Is er in de Wetstraat juist gereageerd?

Tobback: «Die reacties waren *pro domo*. Als Leterme nu zegt dat Onkelinckx en Di Rupo verantwoordelijk zijn voor het beeld dat men in Wallonië heeft over Vlaanderen, dan heeft hij blijkbaar nooit van Olivier Maingain, Jacques Simonet, Joelle Milquet of de MR gehoord. Zeggen dat de obsessie van “ze willen zo snel mogelijk van ons af” een probleem is dat werd veroorzaakt door de PS, is werkelijk Wallonië en de Franstalige politieke wereld niet kennen. Dat is daar een algemeen gedeelde overtuiging.»

«Je gaat me niet horen zeggen dat een aantal Vlamingen daar geen aanleiding toe geeft. Ik zag Annemans en Demesmaeker nog vorige week in *Ter Zake*. Demesmaeker is als N-VA'er nu meer dan ooit kartelpartner van CD&V, maar heft wel samen met Dewinter,

Morel en heel de *crème de la crème* van het Vlaams Belang het glas op de Vlaamse onafhankelijkheid. Demesmaeker zit daar als lid van het kartel waar ook Leterme in zit. Welke pot verwijt dan welke ketel dat hij — in dit geval zelfs letterlijk — zwart ziet?»

BURGEROORLOG

Veto: Is dat niet één van de gevolgen van de zaak-Dedecker? CD&V heeft nu gekozen voor een zeer Vlaams programma.

Tobback: «Dat is niet nieuw. In woorden doen zij dat al lang. Als we zondag verkiezingen houden, kunnen we er vanuit gaan dat CD&V goed zal scoren. Leterme zou in aanmerking komen om eerste minister te worden, maar hoe gaat hij dat doen? Je zou verwachten dat er ergens iemand achter de schermen zit die contacten heeft in Wallonië om morgen te kunnen praten. Dat is duidelijk niet het geval. Wat gebeurt er dan? Ofwel burgeroorlog, ofwel niets. Het meest waarschijnlijke is niets. Ik denk dat we voor een burgeroorlog nog altijd te slim zijn, zowel de Walen als de Vlamingen. Dit is het verhaal van een aangekondigd *échec*, om het in twee talen te zeggen.»

«Ik behoor tot diegenen die denken dat we inderdaad bepaalde zaken beter op het Belgische niveau houden. Daarnaast zijn er zaken waarin we zozeer van elkaar verschillen, dat het beter is deze aan beide kanten zelf te doen. Werkgelegenheid bijvoorbeeld: in Vlaanderen heeft het zin om behoorlijk streng te zijn met werklozen die werk- of opleidingsonwillig zijn. In Wallonië kan men zich dat met 25 procent werklozen niet permitteren. Hier kan dat ook alleen maar werken indien dat niet neerkomt op dwang om om het even wat te aanvaarden. In Wallonië zou je met strenge regels niet anders kunnen dan mensen te dwingen, want in vele gevallen is er geen werkaanbod en dus ook geen keuze. In Vlaanderen wel. Hier zijn talloze oningevulde jobaanbiedingen waarvoor men vruchteloos zoekt naar volk, maar niemand biedt zich aan.

Wie niet de juiste opleiding heeft gehad, moet maar aanvaarden dat hij die zal moeten volgen. Een werkloze die geen opleiding wil volgen om uit de werkloosheid te geraken, is niet aan het profiteren van het patronaat maar van de sociale zekerheid. Daarvoor wordt in de eerste plaats door de werknemer betaald, rechtstreeks of via de *patron* die bedragen stort die anders voor de werknemer waren geweest. Wie werk- of opleidingsonwillig is, misbruikt de solidariteit. Punt.»

«In Vlaanderen kan men meer druk zetten, maar in Wallonië niet. Je kan mensen niet verplichten te gaan werken als er geen jobs zijn, laat staan hen van werkonwilligheid beschuldigen. Het zou dus voor iedereen beter zijn als men in Vlaanderen een ander beleid zou kunnen voeren dan in Wallonië. Nu moet men dat zakelijk bekijken; men mag niet het vermoeden wekken dat een regionalisering van de werkgelegenheid alleen maar een eerste stap is naar volgende evoluties in de sociale zekerheid. Dan kweek je onwil in plaats van begrip. Dat is ongetwijfeld wat er nu gebeurt. Ik ben ervan overtuigd dat Leterme in dat interview in *La Libération* niet bedoeld zal hebben Walen op racistische wijze te beledigen alsof ze te dom zijn om Nederlands te leren. Maar het was natuurlijk wel een blunder. Hij had kunnen weten dat men dat zou misbruiken.»

“Wie werk- of opleidingsonwillig is, misbruikt de solidariteit”

«De complicatie kan groter worden. Als er volgende zondag verkiezingen zouden zijn, zou CD&V winnen, sp.a en het Belang zouden wellicht stagneren en VLD zou verliezen aan CD&V. Laten we zeggen dat dat ongeveer *the picture* is. Maar daarmee zijn de

christendemocraten nog niet de grootste familie in het federale parlement. Er is minder contact tussen CD&V en cdH dan tussen PS en sp.a. Er zijn veel meer meningsverschillen over communautaire aangelegenheden tussen Leterme en Milquet (*de voorzitter van cdH, red.*), dan tussen Vande Lanotte en Di Rupo. Bovendien negotieert Vande Lanotte met een Waal wanneer hij negotieert met Di Rupo. Dat zijn overbrugbare tegenstellingen. Leterme moet daarentegen met een *Brusseles* negotieëren en dat zijn onoverbrugbare tegenstellingen. Het zijn niet de Walen die vragen om randgemeenten toe te voegen aan Brussel. Dat zijn de Franstalige Brusselaars. We kunnen ervan uitgaan dat de zes randgemeenten geen prioriteit zijn voor Di Rupo. Voor hem is de sociale zekerheid veel belangrijker.»

BOEDDHA

Veto: Hoe zit het met de politieke verhoudingen in Leuven? Twaalf jaar geleden bestond de coalitie nog uit socialisten en christendemocraten, nu zijn daar twee kartelpartners bijgekomen. Maakt dat veel verschil voor u?

Tobback: «Ik ga u misschien verbazen, maar ik hoop dat het verschil maakt. Ik zou graag andere accenten zien. Ons kartel met Spirit in Leuven beschouw ik als een succes. Zij hebben drie verkozenen van de negentien. We gaan ook geen aparte fracties maken. Mohamed Ridouani gaat voor Spirit in het college zitten, daar is nooit discussie over geweest. Ik vraag niet dat hij gaat handelen naar mijn beeld en gelijkenis, dat zou nogal dwaas zijn. Dit is een nieuwe generatie. We hebben nu bovendien negentien zetels behaald op basis van zeer velen die veel stemmen behaald hebben. In 1994 heb ik de twintig zetels ongeveer allemaal zelf behaald, ik had immers meer dan 18.000 stemmen. Nu zijn die veel beter verdeeld.»

Veto: Men durft wel eens te beweren dat u deze ambtstermijn niet zal afmaken, maar de fakkel zal doorgeven aan uw eigen zoon, die ook goed scoorde

als lijstduwer.

Tobback: «Dat is flauwekul. Mijn zoon is wegens onverenigbaarheid uit de gemeenteraad gestapt en als hij niet in de gemeenteraad zit, kan hij geen burgemeester worden. Zelfs al mocht ik het willen, het zou niet kunnen. Ik wil — als God, Allah, Boeddha of wie ook zo gek wil zijn mij gezondheid en leven te schenken — de zes jaar uitdoen. Dan ben ik 74, maar sta mij toe op te merken dat Ronald Reagan de eerste keer president werd toen hij 70 was. Dat was om duizenden atombommen te beheren. Waarom zou een stad als Leuven dan niet kunnen? Chirac twijfelt duidelijk om terug deel te nemen aan de presidentsverkiezingen in Frankrijk. Als je op je 74ste nog dergelijke posten kan ambleren, waarom zou ik dan, in alle bescheidenheid, de volgende keer niet ernstig kunnen nadenken om nog eens voort te doen? Alle gekheid op een stokje (*lacht*). Niemand voelde zich nu sterk genoeg de eerste plaats te nemen. Die kans hebben ze gehad. Ik doe het nog altijd graag, maar ik zou voor de lijsttrekkersplaats niet willen hebben vechten met iemand uit de eigen rangen. U moet dat niet geloven, maar als iemand uit de partij zich klaar had gevoeld om mij op te volgen, dan had ik hem of haar die kans gegeven. In 2012 zal er wel een jongere op de eerste plaats moeten staan. Wie dat zal zijn? Ik zweer u dat dat op dit ogenblik niet vaststaat.»

INSPRAAK

Veto: Bij de opening van het academiejaar hebben de studenten een speech...

Tobback: (*onderbeekt*) «De studenten? Eén student heeft een speech voorgelezen.»

Veto: U reageerde alleszins nogal fel tijdens die speech.

Tobback: «Hij zei een paar belachelijke dingen die pertinent onjuist waren. Zijn grote succesnummer waren die nootjes, maar ik verzeker u dat ik van geen kanten weet waar dat op sloeg.»

Veto: Men verweet u dat de studenten niets krijgen van de stad, zelfs geen inspraak.

Tobback: «Iemand moet mij eens een definitie geven van inspraak zodat ik mij daarmee kan conformeren. Op dit ogenblik voorzien wetten en decreten wat inspraak is. Ik geef een voorbeeld: een bouwvergunning moet ik sowieso in de openbaarheid brengen zodat al wie wil bezwaarschriften kan indienen. Om dat te vergemakkelijken, gebeurt het dat wij voor belangrijke projecten een infovergadering organiseren. Of ik dat graag doe of niet, ik moet me er aan houden. Dan zegt men dat dat onvoldoende is? De bevolking zou gezegd vanaf het begin betrokken moeten worden. Ik vraag u: wat is dat, vanaf het begin? Als ik 's nachts wakker schiet met een geniaal idee, zoals Archimedes in zijn bad, moet ik dan meteen laten rondbellen: "kom er eens bij, want het begint"? Dit is natuurlijk een belachelijke voorstelling van zaken, maar wat moet ik aan het voorziene proces nog bijvoegen opdat er sprake zou zijn van inspraak?»

«Er komt een moment dat je van inspraak in populisme vervalt. Ik wil mij binnen zes jaar kunnen verantwoorden voor wat ik gedaan heb: men kan voor of tegen mij stemmen. Men kan mijn partij sanctioneren voor wat we al dan niet gedaan hebben. Als we bij de verkiezingen moeten zeggen dat we iets anders hebben uitgevoerd dan we wilden 'omdat dat zo was beslist door inspraak te geven', hoe gaat men dan nog zijn keuze bepalen? Ik wil iets doen, daarvoor heb ik een mandaat gekregen. In een situatie met referenda en raadplegingen heb ik geen verantwoordelijkheid meer. Is dat dan nog democratie?»

«Maar nu specifiek de studenten. In 1994 (*toen Tobback voor het eerst burgemeester werd, red.*) hebben we besloten om, zonder een studentenscheppen aan te duiden, studentendelegaties te vragen, waarmee ik overigens zelf de gesprekken voerde. Er kwamen dus vertegenwoordigers van LOKO, van Kultuurraad, de Sportraad, enzovoort, maar achteraf bleek dat bepaalde van die afgevaardigden niet eens student waren, maar werden gestuurd omdat er simpelweg niemand anders was. Die gesprekken zijn dan zowat stilgevallen omdat we bijna niemand zagen. Het enige probleem dat ooit door hen ter sprake is gebracht was

het feit dat de studenten niet de hele nacht lawaai mochten maken — zij noemen dat muziek, geloof ik; dat zal wel een kwestie van leeftijd en smaak zijn — op de 24-urenloop.»

«In 2000 is Said El Khadraoui, die de studentenwereld ook beter kende dan ikzelf, studentenscheppen geworden en sindsdien gaat het inderdaad een stuk beter. Ook nu met Denise Vandevort loopt alles prima. Bovendien zijn er meer contacten met de kringen, afspraken met de fakbars en een studentenflik. Het enige probleem blijft: hoe organiseert men een representatieve vertegenwoordiging die werkelijk namens dé studenten kan spreken?»

JEF PEETERS

Veto: Is er naar uw weten nog iets gebeurd met die studentenspeech waarin u op de korrel werd genomen?

Tobback: «Nee. Kijk, ik vond de houding van de studenten op de academische opening vooral een rare bedoening. (*doelend op het feit dat bepaalde studentenvertegenwoordigers tijdens de traditionele Vlaamse Leeuw in tegenstelling tot de rest van de zaal bleven zitten, red.*) Ik ben geen gelovige, maar ik ga naar officiële kerkdiensten als vertegenwoordiger van de stad, als burgemeester. Wanneer de pastoor dan het Te

«Ik betreurt dat de studenten zo mak zijn»

Deum aanheft, ga ik niet blijven zitten om de wereld te tonen dat ik geen monarchist ben. Hoe kan je nu 30.000 studenten vertegenwoordigen en tegelijk ostentatief blijven zitten als de hele zaal rechtstaat om de Vlaamse Leeuw te zingen? Hoe doe je dat? Kunnen we volgende keer dan samen met de studenten een anti-flamingantische club oprichten? Als ik daar wil waarnemen wat er leeft binnen het Leuvense studentenmilieu, dan kan ik dat normaal gezien afleiden uit de mond en de gedragingen van zijn vertegenwoordiger. Die heeft misschien het recht om als Jef Peeters — ik herinner mij zijn naam zelfs niet — ostentatief te blijven zitten, maar als Jef Peeters had hij nooit op die plaats gezeten (*Tobback doelt op Frederiek Vermeulen, voorzitter van LOKO, red.*). In die mate dat hij vertegenwoordiger is van de Leuvense studenten, moet ik er dus van uitgaan dat de Leuvense studenten voortaan niet meer rechtstaan voor de Vlaamse Leeuw. Bon, mij niet gelaten. Ik krijg het daar niet koud of warm van, maar ik stel mij dan wel de vraag of Jef Peeters dan de Leuvense studenten zou vertegenwoordigen.»

DREIGEN

«Ik herinner mij dat die kerel iets beweerde in het genre van: de stad is de studenten liever kwijt dan rijk. Hij beseft gewoon niet wat hij zegt. Deze stad zou totaal anders zijn zonder de universiteit. En net zomin als ik een kliniek zonder patiënten ken, ken ik ook geen

universiteit zonder studenten. Je neemt het ene erbij als een noodzakelijk kwaad voor het andere. En ik neem dat je daar 'lacht' bij kan schrijven of zoiets (*lacht*). De dagelijkse zorg is het evenwicht te behouden tussen een relatief kleine stad en een relatief grote universiteit. Gent is een stad met een grote universiteit. Antwerpen is een stad met een kleine univer-

siteit. In Brussel is er ook ergens een universiteit. En in Leuven is er een universitaire stad. Misschien met uitzondering van Heidelberg is nergens in Europa de verwevenheid tussen beide zo groot als in Leuven. Dat is een enorme troef, maar tegelijkertijd moet je ervoor zorgen dat de stad en de universiteit in elkaar passen, dat ze in evenwicht zijn. Als nu bijvoorbeeld de brave mensen van Vredeseilanden, die toch nergens van kunnen worden beschuldigd, des zomers in de tuin van hun gebouw aan de Blijde Inkomstraat een barbecue geven voor hun naaste medewerkers, en om negen uur 's avonds een woeste student zijn raam opent om te roepen: "Wat is dat daar, er moeten hier wel mensen stude-

met een betoging, toen wij bedreigd hadden een sluitingsuur door te voeren op de Oude Markt. Ik ga u nu een geheim vertellen — de verkiezingen zijn nu toch voorbij: door te dreigen hebben we als stadsbestuur daar precies verkregen wat we wilden, namelijk een systeem waarbij we iemand zijn vergunning kunnen intrekken. Voor de rest heb ik in

«Door te dreigen hebben we als stadsbestuur precies verkregen wat we wilden»

twaalf jaar echter niets meegemaakt met de studenten. Ik vraag niet naar baldadigheden, ik vraag een beetje engagement, een beetje politiek bewustzijn. En dat moet het mijne niet zijn. Maar als je niet oplet is uiterst rechts de enige die nog echt politieke activiteit vertoont. En dat is naar mijn mening een catastrofale ontwikkeling.»

ONVERMOGEN

«Laat ik er nu zelf maar over beginnen: de beruchte kottaks. Vijfzeventig euro per jaar, dat is de omvang van het 'probleem'. Wij heffen die taks op de eigenaars, niet op de huurders.»

Veto: De studenten klagen dat de eigenaars dat doorrekenen aan hen.

Tobback: «Dat is omdat de student aanvaardt dat de eigenaar dat geld doorrekent. Kijk: de eigenaar van maar een paar koten weet niet beter, die betaalt die belasting zo. Het is de grote kotenmelker die tegen de studenten zegt: "Die stinkerds van de stad heffen een belasting op jou, je gaat die moeten betalen of protesteren op het stadhuis." Als we zo bezig zijn, waarom rekent hij dan ook zijn kadastraal inkomen niet door? Hij kan dat perfect door alle huurders een deel te laten betalen. Of waarom niet: hij kan zelfs zijn personenbelasting doorrekenen. Het probleem is dat de student onbekwaam is om zich te organiseren en in groep naar de kotenmelker te gaan en te zeggen dat ze juist niets gaan betalen. Ik wil wel eens zien dat die eigenaar vijftig huurders buitengooit. Het is schrijnend dat de studenten zich niet meer zo kunnen organiseren. Het is veel makkelijker om met de kraaien te gaan krassen op de Oude Markt en te zeggen dat de stad die kottaks maar niet moet heffen.»

«Dat gebrek aan oordeelsvermogen komt vaak tevoorschijn. Enkele jaren geleden is een jongen die het uitzonderlijk goed meende begonnen met een actie rond de kost van de koten. Ik ben toen bij elektromechanica nog naar een vergadering gegaan waar ik moest uitleggen waarom er precies een kottaks was. Om te beginnen: er zat slechts 75 man, om maar te duiden wat het probleem was. En na mijn uiteenzetting waren er geen tien meer die niet overtuigd waren van het nut van de kottaks.»

«De studenten waren toen zelfs de objectieve bondgenoten van het Algemeen Eigenaarsyndicaat door al van voor de vakantie te staan roepen dat er een groot tekort was aan koten. Als je de eigenaars een reden wilt geven om hun prijzen op te slaan, dan moet je dat inderdaad doen. Dat is toch een dwaasheid!»

Veto: Studenten vragen zich ook af waarom de Stad de kwaliteit van de koten niet controleert.

Tobback: «Er zijn meer dan 30.000 koten in Leuven. Ik zie niet in hoe we die allemaal zouden kunnen controleren in tien jaar, dat zijn er 3.000 per jaar. Dat is alleen mogelijk met steekproeven, wat we acht jaar geleden eens geprobeerd hebben. We begonnen na een paar steekproeven op koten uit te komen die niet in orde waren. Na twee dagen kreeg ik al de eerste brieven binnen van studenten die schreven: "Waarom komen jullie ons kot nu controleren? Wij zijn hier tevreden en we moeten maar 1.500 Belgische frank betalen." Zo simpel is het dus niet. Ik verzeker u: als we genoeg middelen hadden, dan zouden we een vijfjarenplan opstellen om alle koten te controleren. Maar wees gerust dat er dan zeker kotenmelkers zullen zijn die de prijs gaan verhogen omdat er aanpassingen moeten gebeuren om in orde te zijn. Maar *bon*, men moet het maar zeggen als men controle wil, al zullen we daarop dan wel een retributie moeten heffen om de hele actie betaalbaar te maken.»

KERSTMIS MET DE UNIVERSITAIRE PAROCHIE

“Het zal zeker niet alleen om cadeautjes gaan”

Veel kerstliedjes kennen we niet meer en een kerststalletje zetten we enkel nog onder de boom omdat het zo hoort. De tijd dat Kerstmis symbool stond voor de geboorte van Christus ligt ver achter ons. Of lijkt dat enkel zo? Volgens Rebekka Jonkers, de gloednieuwe pastor van de Universitaire Parochie, zijn de mensen niet zo atheïstisch als ze denken.

Elke Desanghere

Veto: Een pastor is niet hetzelfde als een pastoor?

Rebekka Jonkers: «Pastors zijn eigenlijk mensen die geen celibaat hebben afgelegd. Een pastoor heeft in een seminarie gezeten en die gelofte wel afgelegd. Sommige pastors hebben wel godsdienstwetenschappen gestudeerd, zoals ik, maar niet allemaal. Dat is dus niet noodzakelijk. Maar voor de rest is de functie die we hebben binnen de Universitaire Parochie wel gelijklopend. Johan (de nieuwe pastoor) is diensthoofd en dat geeft natuurlijk wel een verschil omdat hij het geheel coördineert.»

Veto: Wat wordt er dan precies verwacht van een pastoor?

Rebekka: «Toen ik hier solliciteerde, heb ik op voorhand gezegd dat ik een heel nuchtere persoon ben. Je moet dat met een gelovige houding doen, dat spreekt voor zich, maar ik vind wel dat je met de voeten op de grond moet blijven. Ze hebben mij toen verzekerd dat dat de bedoeling was. Ze vragen wel dat we gelovig zijn maar ook dat we in dialoog met jongeren nuchter en kritisch kunnen zijn. Niet alleen er 'zweverig' over bezig zijn, want dan raken jongeren ook helemaal het noorden kwijt.»

Veto: Betekent de kerstperiode meer werk?

Rebekka: «Nee, wij hebben het rond Kerstmis eigenlijk minder druk dan midden oktober. Maar er is natuurlijk wel de adventsperiode met alle vieringen en ook de actie van welzijnszorg. Voor de studenten blijven de normale activiteiten lopen, maar iedereen begint langzaam meer te studeren dus wordt het toch minder druk, zeker na Kerstmis en tijdens de examens. Wij hebben het eigenlijk vooral druk op momenten dat studenten ook vanalles te doen hebben.»

Veto: Wat betekent de kerstgedachte precies voor jou?

Rebekka: «Sinds ik hier werk, ben ik met

(foto Bram Vanoirbeek)

heel veel studenten in contact gekomen omdat ze individuele begeleiding bij mij volgen. Je kan als student gewoon naar hier komen om je verhaal eens te doen of om even te ko-

men babbelen als je met iets zit. En ik ben er eigenlijk wel van geschrokken dat er heel wat studenten zijn die niet zo gelukkig zijn. Dat kan zijn door eigen problemen of de

situatie thuis, of andere dingen. Kerstmis is een tijd van vrede, dat is het centrale begrip rond Kerstmis. Mijn kerstboodschap of kersthoop is eigenlijk dat die studenten een beetje vrede met zichzelf vinden.»

Veto: Kerstmis is ook een tijd van solidariteit. Werken jullie daar rond?

Rebekka: «Wij doen van alles. Welzijnszorg gebeurt in de adventsperiode en daar doen we aan mee met een aantal vieringen rond dat thema. Er is zeker sensibilisering door de Universitaire Parochie bij de studenten. We proberen dat echt bekend te maken en er ook over te praten in de verschillende gemeenschapshuizen van studenten. Wij zetten in feite heel uiteenlopende dingen op. Regelmatig worden er bijvoorbeeld ontwikkelingsreizen georganiseerd. Wij houden ons ook bezig met vrijwilligerswerk hier in België, zoals huiswerkbegeleiding voor kansarme jongeren. We werken dus op verschillende niveaus.»

Veto: Hoe sta je tegenover de commerciële betekenis die Kerstmis tegenwoordig heeft voor de mensen?

Rebekka: «Ik heb het nooit anders geweten. Ergens vind ik dat wel een beetje spijtig, want ten slotte zijn cadeaus niet waar het echt om draait. Maar het blijft wel een moment waarop mensen aan elkaar denken, met elkaar bezig zijn en feest vieren. Iedereen vult dat een beetje in op zijn manier en ik ga daar niet over oordelen. Maar de mensen zijn zeker minder bezig met de christelijke invulling van Pasen en Kerstmis. Ik vind wel dat je toch een beetje moet weten waarom je feest aan het vieren bent. Maar daarom moet je niet zeggen dat er absoluut geen cadeautjes mogen worden gegeven met Kerstmis.»

Veto: Zie je het dan pessimistisch in of denk je dat er toch nog veel mensen zijn die voor een deel die gelovige invulling hebben?

Rebekka: «Ik denk niet dat het voor alle mensen alleen commercieel is. Ik denk dat veel mensen denken aan Kerstmis als het moment om nog eens samen te komen, om de familie nog eens te zien. Het gaat niet alleen om de cadeautjes maar ook om het sociale dat erbij hoort. En ik denk dat er toch veel mensen stilstaan bij het gelovige aspect. Je ziet toch kerststalletjes en het kerstverhaal op zich is eigenlijk een heel mooi verhaal. Het zal zeker niet alleen gaan om cadeautjes.»

Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort • Kort

Zuster Jeanne krijgt fonds

De K.U.Leuven richt het Zuster Jeanne Devos Fonds voor Kinderrechten op. Hiermee wil de K.U.Leuven het werk van Jeanne Devos in India ondersteunen. Rector Marc Vervenne zal op 2 februari tijdens het patroonsfeest van de universiteit de oprichtingsakte van het fonds ondertekenen. In 2000 kreeg zuster Jeanne al een eredoctoraat van onze Alma mater omwille van haar strijd tegen de uitbuiting en mishandeling van kinderen in India. Het fonds zal niet enkel financiële middelen ter beschikking stellen, maar eveneens expertise om de concrete doelstellingen van de beweging Jeanne Devos te verwezenlijken: de oprichting van een hoofdkwartier voor de beweging, steunverlening aan de vluchtcentra voor kinderen en opleiding van Indiase hulpverleners aan de K.U. Leuven. Professor Peter Adriaenssens, één van de drijvende krachten achter het fonds, zal de opbrengst van zijn jongste boek schenken aan het fonds als startkapitaal.

Ingenieurs lossen uw problemen op

Ingenieursstudenten van de K.U.Leuven werkten samen met studenten van de indus-

triële hogescholen aan projecten rond handprotheses, groene stroom en afvalwaterzuivering. Woensdag dertien december stelden de studenten hun projecten voor op de demodag van tweede bachelor.

Herders hersteld

De K.U.Leuven laat twee 18de-eeuwse schilderijen herstellen. Ze raakten vijf jaar geleden beschadigd bij hun diefstal uit het Heilige Geestcollege in Leuven — ze werden later teruggevonden bij een antiekhandelaar uit Amsterdam — omdat ze uit hun lijsten werden gesneden. Het gaat om een afbeelding van de bergrede, waarschijnlijk van de hand van de Leuvense schilder Pieter-Jozef Verhaghen en een herderstafereel.

Registreren om te financieren

De Vlaamse Raad voor Hoger Onderwijs (VLOR) heeft op 14 december jongstleden zijn advies geformuleerd in verband met de registratie voor overheidsfinanciering van studenten met een functiebeperking. In het voorstel voor financiering van het hoger onderwijs wil minister van onderwijs Frank Vandenbroucke immers anderhalf keer het gewicht toekennen aan twee kwetsbare doel-

groepen, zijnde studenten met een functiebeperking en minvermogende studenten. De VLOR heeft nu een voorstel geformuleerd waarbij studenten met een functiebeperking gedefinieerd worden als “studenten bij wie er een blijvende of langdurige functie-uitval is op één of meerdere lichaamsfuncties opgesomd in de *International Classification of Functioning (ICF)*”. De registratie is nodig om structurele overheidsfinanciering te kunnen krijgen, maar zou ook dienen om statistische informatie te kunnen verzamelen over de doelgroepen. Volgens een aantal subdivies — waaronder algemeen mentale functies — zouden studenten met een functiebeperking onderverdeeld worden volgens de lichaamsdelen die het laten afweten. Aangezien de registratie op instellingsniveau dient te gebeuren, wil de VLOR meewerken aan een standaardregistratieformulier en bijhorende handleiding. Deze registratie kan gebeuren op het moment dat de uitval zich voordoet, aan het begin van een opleiding of tijdens de opleiding. Ze staat los van de concrete zorgverlening van de instelling aan de student.

Donkerblauwe maandag

Vorige week vond een drukbezochte Blauwe Maandag plaats, zoals steeds georganiseerd

door LVSU. Men had aangekondigd dat Jean-Marie Dedecker zou komen om samen met Boudewijn Bouckaert zijn nieuwe politieke project voor te stellen, maar de brulaap uit Oostende zegde ter elfder ure nog af omdat hij zich “emotioneel niet capabel voelde”. Hij had dan ook een harde week achter de rug.

Bouckaert, de eeuwige side-kick van Dedecker en in zijn vrije tijd rechtenprof in Gent, kwam dan maar alleen. Hij zette meteen de toon: “Ik ben hier in oktober geweest onder een totaal ander gesternte. Ik was toen nog lid van de VLD, geloof ik.” De liberale studenten lachten de hele avond wat af: het was amper te merken dat ze lid waren van een liberale studentenvereniging.

Bouckaert zette ook het oorspronkelijke idee voor hun nieuwe partij uiteen: ze zouden met N-VA in zee zijn gegaan en hijzelf had in Oost-Vlaanderen zelfs de gezamenlijke lijst mogen trekken. De persgeilheid (“het eeuwige probleem van Jean-Marie”) van Dedecker besliste daar echter anders over. Nu zullen ze in januari hun nieuwe partij die zal voortspuiten uit vzw Cassandra voorstellen. Jean-Marie en Boudewijn hopen tegen dan voldoende geld en mensen te hebben verzameld. In het Gentse zouden alvast enkele prominente N-VA'ers bereid zijn de overstap te maken. (idw & sh)

“Gelovig zijn brengt actie met zich mee”

“Ik heb meer dan tweeduizend scholen,” weet Mieke Van Hecke. Ze is directeur-generaal van het Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs (VSKO), de organisatie die alle katholieke scholen en internaten in Vlaanderen overkoepelt. Een dame die nooit om een krasse uitspraak verlegen zit en ook tijdens dit gesprek geen blad voor de mond zal nemen.

Maarten Goethals & Simon Horsten

Veto: U hebt aan de Rijksuniversiteit Gent (RUG) liefst drie diploma's gehaald.

Mieke Van Hecke: «Tja, dat lijkt meer dan het was, hoor. Ik ben vóór 1970 afgestudeerd, toen er nog geen kandidaturen rechten bestonden. Dat kandidaatschap Letteren en Wijsbegeerte was gewoon ter voorbereiding van een doctoraat in de rechten, dat ik dan combineerde met een opleiding criminologie. Maar een doctoraat rechten was toen nog zonder doctoraatssthesis, dus ik ben zelfs vrij 'goedkoop' doctor geworden.»

Veto: Ondanks uw katholieke achtergrond hebt u niet aan de Katholieke Universiteit Leuven gestudeerd, die veel dichter aansluit bij uw levensbeschouwelijke achtergrond.

Van Hecke: «Dat is nog een hele discussie geweest bij ons thuis. Mijn ouders waren strijdvoudige katholieken en hun standpunt was dat je voor exacte wetenschappen in Gent mocht studeren maar voor menswetenschappen naar Leuven moest. Mijn oudste broer wilde ingenieurswetenschappen studeren en kon dus in Gent blijven, maar voor mij lag dat moeilijker: ik wilde ook in Gent blijven maar ging wel menswetenschappen doen. Dat was dus een groot probleem, want ik stam nog uit de tijd dat ouders altijd het laatste woord hadden. Maar ik had geluk: toen ik in het laatste jaar zat, kwam professor Willy Delva, een fervent katholieke Gentse hoogleraar in de rechten, in mijn humanioraschool spreken voor de laatstejaars. Hij hield daar een referaat over het pluralisme in de Gentse universiteit en over openheid jegens verschillende overtuigingen, ook aan de universiteit. En omdat die man het als overtuigende katholiek zo waardevol vond om in Gent te doceren, was mijn vader overtuigd: ik mocht aan de RUG studeren.»

«Mijn studie aan een pluralistische universiteit heeft me in die zin beïnvloed dat ik veel belang hecht aan mensen die voor hun mening uitkomen, aan veelkleurigheid. Ik heb een hekel aan grijs en onverschilligheid. Ik draag zichtbaar pluralisme hoog in het vaandel.»

Veto: Ook in het katholiek onderwijs?

Van Hecke: «De inhoud van het onderwijs dat wij aanbieden wordt uiteraard gekleurd door

“Ik zal het dictaat van Rome zeker niet altijd volgen”

een levensbeschouwelijk uitgangspunt. In ons katholiek onderwijs wordt enkel katholieke godsdienst gegeven. Je visie op mens en maatschappij heeft een impact op de manier waarop je bepaalde vakken geeft. Het aanbod is dus levensbeschouwelijk gekleurd, maar iedereen die vindt dat wij kwaliteitsvol onderwijs bieden, is welkom bij ons. En ook met hun overtuiging wordt respectvol rekening gehouden. De aanwezigheid van onze overtuiging uit zich bijvoorbeeld duidelijk in de lagere school, waar de leerlingen godsdienstles krijgen van de leerkracht die ook alle andere vakken geeft.»

«Waarom wordt katholiek onderwijs nu nog steeds katholiek genoemd? De inspiratie waaruit men de zending en de roeping onderneemt om onderwijs aan te bieden vindt nog altijd zijn oorsprong in de evangelische zen-

ding. De oorsprong en de *drive* zijn en blijven katholiek.»

VERGROOTGLAS

Veto: Bent u daarom voorstander van allochtone leerkrachten in dat katholieke onderwijs?

Van Hecke: «Ik heb mijn scholen expliciet opgeroepen om allochtone leerkrachten aan te nemen. Voor de les godsdienst moet en kan altijd een oplossing worden gezocht, maar zij brengen ook een specifieke meerwaarde met zich mee. In meerkleurige scholen kunnen ze een brug vormen naar de familie, of de cultuur duiden aan de andere leerkrachten. Maar ik zou het ook fantastisch vinden als in 'witte' scholen allochtone leerkrachten aan de slag zouden gaan. Het zou wel eens de enige keer kunnen zijn dat de leerlingen daar in

zeggen dat dit uit racistische overwegingen zou zijn. Pas wanneer allochtone kinderen op een correcte manier een diploma lager onderwijs hebben behaald en dezelfde startcapaciteiten hebben als autochtone kinderen bij aanvang van het secundair, zou er een correcte mix moeten zijn die aan de maatschappelijke realiteit beantwoordt. Alleen slagen we er momenteel om verschillende redenen niet in om die achterstanden weg te werken. En dat is een netoverschrijdend probleem, dus niet enkel een van het katholiek onderwijs.»

Veto: Hoe wordt het vak godsdienst in het secundair onderwijs ingevuld? Is de leerkracht daar niet zeer vrij in?

Van Hecke: «In de leerplannen godsdienst is de keuze gemaakt om te vertrekken vanuit de leefwereld van de jongeren om te komen tot een getuigenis van de leerkracht en te

van mijn organisatie te behartigen.»

Veto: U zetelt ook in de Inrichtende Overheid van de K.U.Leuven. Wat zijn uw banden met de Leuvense universiteit?

Van Hecke: «De K.U.Leuven is de enige katholiek geïnspireerde onderwijsinstelling die niet in het VSKO zit. Zelfs de katholieke hogescholen zitten allemaal bij mijn organisatie. Belangrijk is dus dat er een band moet zijn met de K.U.Leuven: rector Vervenne zit in mijn Centraal Bureau en ik zit in de Inrichtende Overheid van de K.U.Leuven. Dat is een bevoorrechte band die gebruikt wordt om onder andere de doorstroming naar het hoger onderwijs te bespreken. De K.U.Leuven is de enige universiteit waarmee we structureel overleg plegen.»

Veto: Betekent 'katholiek zijn' in het basisonderwijs hetzelfde als aan de universiteit?

“Ik heb een hekel aan grijs”

(foto Christophe Ketels)

contact komen met een allochtoon die geen slachtoffer is maar gezag heeft.»

Veto: Vaak wordt gezegd dat de aanwezigheid van allochtonen in scholen de onderwijskwaliteit naar beneden haalt.

Van Hecke: «Dat is een erg complex gegeven en je hebt de vraag nog vriendelijk gesteld. Je bedoelt: meestal zegt men dat katholieke scholen op grond van een onterecht hanteren van het eigen pedagogisch project allochtonen weren. Met andere woorden: onze reputatie kwaliteitsvol te zijn zou te maken hebben met het feit dat we elitair-witte scholen hebben.»

«Laat me duidelijk zijn: het aandeel allochtone en kansarme studenten is in het katholiek onderwijs lager dan wat we zouden moeten hebben, al gaat het maar om twee, hoogstens drie procent verschil. Dat heeft een aantal redenen. Zo is ons onderwijs nog altijd duurder dan het gemeenschapsonderwijs: voor elke honderd euro die het gemeenschapsonderwijs krijgt, ontvangen wij er momenteel zesenzeventig. Dat is al een behoorlijke stijging tegenover vroeger, maar we zijn nog altijd verplicht om bepaalde zaken aan de ouders aan te rekenen. Een tweede reden van de ondervetegenwoordiging van allochtonen is dat er in het katholiek onderwijs een veel groter aandeel ASO is. En de derde reden is de grotere spreiding van de katholieke scholen: op het platteland moet men de allochtonen nu eenmaal nog met een vergrootglas gaan zoeken.»

«Daarnaast is er nog het belangrijke aspect van de zeer terechte en legitieme zorg van de ouders voor de kwaliteit van het onderwijs voor hun kinderen. Zolang we er niet in slagen om de leer- en taalachterstand van allochtone en kansarme kinderen in het basisonderwijs weg te werken, is het juist dat ouders zeggen dat ze omwille van het kwaliteitsbehoud in het secundair onderwijs geen mix willen aanvaarden. Ik weiger overigens te

eindigen bij het religieuze antwoord. Alleen vraagt dat model natuurlijk enorm veel van de leerkracht en het probleem stelt zich dat vele leerkrachten stoppen na de leefwereld van de jongere en niet tot antwoorden komen.

Van Hecke: «In wezen wel. De uitvoering zal misschien anders zijn, maar de finale toetssteen is sowieso of we nog vanuit die katholieke inspiratie willen vertrekken. En dat heeft niets te maken met het dictaat van

“Allochtone leerkrachten in witte scholen? Het zou de enige keer kunnen zijn dat leerlingen in contact komen met een allochtoon die geen slachtoffer is”

Soms blijft men nog te veel steken bij het emotionele, het 'ietsisme', het esthetische, zonder te landen bij de grote verhalen, de beleving van religie.»

Veto: Is die religieuze beleving de maatschappelijke relevantie van de 'k'?

Van Hecke: «Ja. Maar de belangrijkste maatschappelijke relevantie is misschien wel het feit dat gelovig zijn ook actie met zich meebrengt: mensen die vanuit hun geloofsovertuiging de verantwoordelijkheid op zich willen nemen om onderwijs te geven. En als dat kwaliteitsvol onderwijs oplevert, mag het voor de overheid niet meer uitmaken waar die inspiratie vandaan komt. Enkel op basis van de kwaliteitsnormen beslist de overheid over het al dan niet geven van middelen, niet op basis van levensbeschouwing.»

ABSOLUUT TEGEN

Veto: Vóór uw mandaat als directeur-generaal van de VSKO was u jarenlang politiek actief. Bent u nog steeds een politica?

Van Hecke: «Ik zal alleszins nooit een manager worden, dat ligt me niet. Met de politiek heb ik nog gemeenschappelijk dat ik een visie heb die ik wil realiseren en dat ik de politieke spelregels hanteer om de belangen

Rome, dat ik trouwens zeker niet altijd zal volgen. Dat zijn standpunten van een hiërarchische overste die je niet slaafs moet volgen — en die trouwens evenmin onfeilbaar zijn, mocht iemand daar nog aan twijfelen.»

Veto: Hoe staat u tegenover medebestuur van studenten, zoals dat aan de K.U.Leuven het geval is?

Van Hecke: «Ik ben daar absoluut tegen. Ik vind het eigenlijk niet slim dat jullie dat medebestuur aan de K.U.Leuven aanvaard hebben. Nu zit je in het bestuur, maar er is wel bepaald voor welke punten je er mag zijn. Je hebt een veel grotere vrijheid om op het beleid te wegen als je in een correct participatief model zit. Je moet voldoende informatie hebben, een ruime adviserende bevoegdheid én initiatiefrecht krijgen en ook verantwoording eisen over genomen beslissingen. Dat zijn voor mij de elementen van een gezonde participatie. Als je zelf als bestuurslid in een bestuursorgaan gaat zitten, is het veel moeilijker om strakke standpunten naar buiten te brengen en bovendien accepteer je zelf verantwoordelijkheid te dragen over de beslissingen van het bestuur, zelfs als je in een minderheid zit. Je bent volgens mij dus veel sterker als je je stem als volwaardige partner in het beleid onafhankelijk laat horen.»

OMDAT WE HET ZELF NIET BETER KUNNEN

Veto's Kerstboodschappen 2006

«Ik wens deze Kerst dat Veto — dat zich toch richt tot een belangrijk gedeelte van de intellectuele toekomst van Vlaanderen — op een constructieve manier zou meewerken aan oplossingen voor de grote uitdagingen van het komende decennium: het vreedzaam samenleven met anderen, het behoud van de schepping en het herontdekken van zingeving en de christelijke waarden. Aan u allen: de vrede van Christus!»

Kardinaal Danneels

«Voor mij persoonlijk was 2006 een jaar met veel "eerste keren": mijn eerste plaat, eerste recensies, eerste radiohitje, eerste universitair diploma, etc. Als er iets is dat ik iedereen warm wil aanbevelen voor 2007 is het wel om bewust en constant op zoek te gaan naar "eerste keren", niet gehinderd door een angst om op je bek te gaan. En de K.U.Leuven wens ik meer mensen als Prof. Bart Kerremans toe.»

Jonathan 'Milow' Vandebroek, singer-songwriter

«Ik wens de (jonge) mensen van vandaag, niet alleen voor het komende jaar, maar voor de rest van hun leven, zodat ik dat geen tien keer moet zeggen: een grote(re) dosis ergernis, woede en morele verontwaardiging toe, gepaard aan een grote(re) dosis burgerzin, loyaliteit, mededogen en creativiteit. Of is dat weer teveel gevraagd misschien? Vrede op aarde aan alle mensen van goede wil: oorlog aan de rest!»

Kris Cuppens, acteur Braakland/Zhebuilding

«2007 wordt *übergeil*, zelfs in Leuven. Ik wens elke preses de kracht om te blijven kiezen voor een eigen feestelijke en hip tijdloze fakbar. Daarnaast gun ik Rik Torfs een bulderlach, LOKO een website en Frederiek Vermeulen wat meer slaap. Ten slotte wens ik alle Leuvense studenten een lentewandeling langs reflectiebevorderende Leuvense paden en een romantische zomeravond, aan een Gents water.»

Stijn Baert, voorzitter Gentse Studentenraad

«Om het nieuwe jaar positief aan te vatten, hierbij onze meest *humane* wensen: moge alle goede voornemens *toegepast* worden in 2007 in de *wetenschap* dat hierdoor *psychologische, pedagogische, medische* en *sportieve* progressie gerealiseerd wordt in het *academisch* speelveld, en dit alles bij voorkeur in een *coöperatieve* sfeer. Hierbij vinden we inspiratie bij Cicero. Voor de blokkers onder ons: "*Litterarum radices amarae, fructus dulces*" (of m.a.w. '*no pain, no gain*'). En voor de profen: "*Non omnis error stultitia dicenda est*" ('niet iedere fout mag men als domheid betitelen').»

Herman Peeters, algemeen directeur Acco

«Ik wens dat er in 2007 politici met kloten aan hun lijf opstaan die durven maatregelen te nemen om de opwarming van de aarde tegen te gaan. De wereldwijde ellende die ons en onze nakomelingen de komende decennia te wachten staat is oneindig immens en het kortetermijndenken van de huidige politieke kaste immens tragisch. Vrolijk in het orkest blijven doorspelen terwijl de boot zinkt lijkt de meeste politici electoraal het meest aangewezen. Ze weigeren eens te meer iets fout te zien in hetgeen we allemaal samen verkeerd doen.»

Luc Vanheerentals, correspondent Belga

«De nieuwe studentenvertegenwoordigers wens ik veel visie, gedrevenheid, dossierkennis en zelfrelativisme toe. Investeer ook in stafmedewerkers. Beperk hun taken niet tot de administratie, maar moedig hen aan tot creatief meedenken. Een gemotiveerde medewerker is er twee waard. Alle culturele organisaties en in het bijzonder de ploeg van STUK wens ik alvast veel inspiratie en creativiteit. Ik hoop ook dit jaar verrast te worden. Daarnaast kijk ik zeker uit naar de nieuwe editie van het door de studenten georganiseerde kunstenfestival Ithaka.»

Hamid Douibi, ex-LOKO-vertegenwoordiger, mede-organisator De Nieuwe Reeks en barman Libertad

«Vraag een trotse Leuenaar om iets te vertellen over zijn stad, en hij zal ongetwijfeld twee dingen aanhalen. De studenten natuurlijk, maar ook de Stella. De universiteit en de brouwerij hebben gemeen dat ze al eeuwen de beeldvorming van de stad bepalen. Ervaring leert dat onze Stella helpt om de studentikoze verbroedering te bezegelen. Daarnaast zijn we blij de universiteit en haar studenten als burens te hebben. In het verleden droegen Leuvense knappe koppen al bij tot wat InBev vandaag is. Ook in de toekomst hopen we deze traditie te kunnen voortzetten. Ik wens de studenten veel studentikoos Stella-plezier toe in 2007 en uiteraard het welslagen van hun studies! Prosit!»

Sabine Sagaert, president InBev Belgium

«2006, met vleugeltjes is het door mijn handen gegleden. Daarom dank ik de studenten op buslijn nummer 2 die meermaals hun plaats afgestaan hebben om "die madame een plaatsje te geven". Ik dank de studente die m'n zware boodschappentas gedragen heeft. Dank, dank voor 2006, maar mag ik ook iets vragen voor 2007? Een beetje minder drukte in het studentenhuis naast de deur, dan sta ik zeker klaar met m'n ladder wanneer ze hun sleutel vergeten zijn. "Het ene plezier is het andere waard", en dan hop naar 2007, "samen verdraagzaam".»

Dolly Verscuren, 81-jarige uit het middelpunt Seniorenmiddag (Veto 8)

«"Waarom zijn we sterk?" Dat is de vraag die de Leuvense beleidsmakers moeten beantwoorden om Leuven beter op de kaart te plaatsen. De voorbije jaren is dit onvoldoende gelukt. Het *citymarketing*-plan werd een flop. Het metropolitaans provincialisme van de huidige meerderheid heeft de stad geen niche in het Vlaamse stedenlandschap kunnen bezorgen. Hier moeten wij gezamenlijk aan werken, studenten, K.U.Leuven en uiteraard de Leuvenaars, zo alleen kan Leuven de universiteitsstad blijven!»

Luc Ponsaerts, gemeenteraadslid (VLD) en voorzitter vzw Oude Markt

«In 2007 raad ik de Canadezen en Belgen aan te beginnen hamsteren, want Québec zal zich afscheuren van Canada, Vlaanderen van Wallonië, de burgemeesters van de Oostkantons zullen Brussel gewapenderhand proberen in te palmen en Jean-Marie Dedecker zal met zijn Cassandra-partij de absolute meerderheid halen in het Vlaamse souvereine parlement en zichzelf kronen tot Graaf van Vlaanderen. Misschien ook niet, misschien wordt 2007 wel gewoon het jaar van de tijdschriften zonder pedante eindejaarsboodschappen. Dat zou ook al een hele opluchting zijn.»

Bram 'Cassandra' Delen, de vorige hoofdredacteur van Veto

«Prettige eindejaarspremie en zalige kerstveesten! Nieuwjaar? God zei drank! Kerstmis onder de schapen: Gelukkig kerstbeest! Zalig nieuwjaar! Kertmis onder de katten: *And a very Crispmouse to you too!* En verder wens ik Maria en Jozef een flinke baby.»

An Van Biervliet, medewerker Alfaset

«Ga met een positieve ingesteldheid door het leven, respecteer je medemens en schenk hem af en toe ook een glimlach, je krijgt er ongetwijfeld veel voor terug.»

Tom Verbelen, preses Medica

«De stafmedewerkers van LOKO wens LOKO en Veto een jaar toe waarin een goede samenwerking voorop staat en waarin een gezonde interne netwerking wordt toegestaan. We hopen dat alle studentenvertegenwoordigers in Vlaanderen zich blijvend zullen laten leiden door passie en idealisme in plaats van de kracht van macht of persoonlijke doeleinden. Tot slot wens we de Leuvense studenten dat ze met veel plezier kunnen genieten van het werk dat we doen om activiteiten zoals LOKOmotion en het openingsconcert tot een succes te maken.»

An Moerenhout, Bert Govaerts & Patrick Van den Bosch, stafmedewerkers LOKO

«Ik hoop dat het overleg met de studenten nog beter gestructureerd geraakt en dat we samen met de ploeg van de universiteit Leuven op de kaart kunnen houden. Ik reken ook op de verdere internationalisering van de universiteit. Hoe diverser het hier wordt, hoe interessanter. De zin van een *universitas* bestaat er net in dat je met mensen van allerlei disciplines in aanraking komt. Ik wil anderen niet beledigen, maar ik heb in het hoger onderwijs vaak de indruk in een veredeld internaat te zitten. Die kostschoolmentaliteit zie ik niet in Leuven. Het zou goed zijn mocht het politiek engagement groter worden. Bovendien wens ik u goede semesterexamens.»

Louis Tobback, burgemeester

«Leuven, eeuwenoud, springlevend. Leuven is Leuven, dankzij de aanwezigheid van de universiteit en haar studenten. Stad en universiteit en andere kennisinstellingen horen samen in Leuven en dat biedt een enorm potentieel! Menselijk, cultureel, economisch, sociaal, intellectueel, internationaal. Mijn wens: dat we samen verder werken als partners (studenten, universiteit, stad, alle andere bewoners van Leuven) aan een fijne, gezellige, warme, solidaire en creatieve stad met open venster op de wereld, met oog voor elkaar, met zorg voor allen. Vanuit dat enorm potentieel, als internationaal kenniscentrum. In actieve betrokkenheid én in overleg!»

Denise Vandevort, schepen (sp.a) van Cultuur en Studentenaangelegenheden

«Ik wens de universitaire gemeenschap een zestal weken verdiende rust, om daarna, in het 2e semester, weer verder te werken aan een structuur waarin éénieder: professoren, assistenten en studenten zich goed kunnen voelen en waarvan we overtuigd zijn dat nieuwe, mogelijke leden van deze gemeenschap zich aangetrokken zullen voelen tot onze Alma Mater. Laten we hopen dat men, het voorgaande indachtig, kritisch durft te zijn over veranderingen en vooropgestelde veranderingen.»

Korneel Caron, preses Landbouwkring

«Vergeet jouw zorgen niet maar nog veel minder je plannen, wensen en dromen. Vergeet jezelf niet maar nog veel minder jouw geliefden en vrienden. Vergeet de kleine dingen niet maar nog veel minder de grote. Vergeet teleurstelling en misnoegen niet maar nog veel minder succes en tevredenheid. Vergeet je pijn niet maar nog veel minder jouw geluk. Vergeet de stormgolven niet maar nog veel minder de kalme zee. Vergeet Nieuwjaar niet maar nog veel minder Kerstmis.»

Marc Vervenne, rector K.U.Leuven

«Met Het Depot hebben we Leuven terug op de Belgische rockkaart gezet en pogen we samen met andere initiatiefnemers Leuven terug meer 'schwung' te geven. Bij ons zal het in 2007 daaraan zeker niet ontbreken. Leuven doen bruisen is echter werk van velen. Ik hoop dan ook van harte dat we een supercreatief jaar tegemoet gaan en dat ook meer studenten coole activiteiten gaan organiseren. Bij ons of op een ander, als 't hier in Leuven maar swingt.»

Mike Naert, Het Depot

«Ik hoop dat 2007 een jaar wordt van een gezellig en veilig Leuven waar het goed is om te wonen, feesten en studeren, waar Leuvenaars en studenten begrip en respect hebben voor mekaar, waar de redelijkheid het wint van onbegrip en ongenoegen. We kunnen er samen voor zorgen dat 2007 een fijn en succesvol jaar wordt waarbij de studentenagent steeds voor jullie klaarstaat. Tching!»

An Goedefroy, Studentenagente Inspecteur

«Door te mogen werken aan een project zoals Drieduizend is me in het voorbije jaar duidelijk geworden dat er veel creatief talent in Leuven bij elkaar zit — en niet alleen fotografisch talent. Daarom wens ik ieder van u een jaar toe met nog meer kansen om dat creatief talent te ontdekken en te ontplooiën, om zo van Leuven dé creatieve hoofdstad te maken. En de studenten uiteraard alvast bijzonder geslaagde semesterexamens gewenst.»

Pieter Jelle De Brue, medeoprichter drieduizend.be

«VVS wenst alle studenten een jaar waarin met hun rechten en bezorgdheden maximaal rekening wordt gehouden en waarin alle studenten samen ijveren voor een kwaliteitsvol en democratisch hoger onderwijs, ook al zijn de meningen soms verschillend. En natuurlijk wens ik jullie meer dan 3 kilo nootjes!»

Hans Plancke, voorzitter Vlaamse Vereniging van Studenten

«Als ergens geluk voor het oprapen lag zou ik daarheen gaan op de eerste Kerstdag. Handen vol opgooien, hoog in de lucht dwarrelend met de wind in vogelvlucht. Langs de sterren en de maan zou het dan jullie kant op gaan. Al was het een klein beetje maar dan wordt het voor jullie een zalig nieuwjaar.»

Freddy van de Alma

«Wat ik jullie wensen wil: een koele aarde met warme mensen, minder reality(tv) en meer droom, solidariteit boven individualiteit, een Leuven van ontdekkingen, in en buiten STUK.»

Helke Smet, communicatieverantwoordelijke kunstencentrum STUK

«Ik wens jullie een fantastisch 2007 waarin jullie al jullie dromen mogen beleven. Maak er bovendien een jaar van vol geluk dan kan het zeker niet meer stuk!»

Sofie Vandermot, Stafmedewerker Studentenbeleid K.U.Leuven

Bijeengesprokkeld door: Robin Broos, Ilse De Witte, Simon Horsten

KRINGLOOP (7): STIJLDANSEN BIJ ALFA

¿El tango es pasión?

Om de twee weken loopt een Vetomedewerker de kringactiviteiten af. Na een beurs- en spelletjesavond vinden we de tijd rijp om onze beentjes te gaan strekken. Daarom trekken we vol enthousiasme onze dansschoenen aan en begeven we ons op woensdag naar sportkot om er samen met enkele studenten van Alfa, de kring van de archeologen, twee uurtjes te gaan schitteren op de dansvloer.

Sofie Wauters

Wanneer we woensdag tegen vier uur de parketzaal van de Nayer betreden, wanen we ons in een beroekte ballroom waar een koppel zich op gepaste wijze laat gaan op een Engelse wals. Al snel merken we dat het de lesgevers Dirk en Els zijn die een pasje wagen op de dansvloer. Wanneer ironisch genoeg de hit *I don't feel like dancing* uit de boxen schalt, beginnen de aanwezige archeologen hun spieren los te gooien. Druppelsgewijs komen tien minuten later de andere Alfanen binnen, die na weer een dagje in de klei te hebben gewroet, duidelijk nood hebben aan een verzetje.

Nu iedereen er is, kan de les eindelijk beginnen. Wanneer

Dirk aankondigt dat we vandaag een tango zullen leren dansen, kan ons geluk niet op. Wie droomt er immers niet van om de zwoele en tegelijk strakke staccato-bewegingen van deze verleidelijke dans de baas te kunnen? Toch komen we weer snel met beide voeten op de grond wanneer blijkt dat zelfs de beginhouding al niet zo eenvoudig is. Els en Dirk demonstreren de basispas met een elegantie alsof ze het al jaren doen. Terwijl ze de passencombinatie nog enkele keren herhalen, proberen wij hem in ons hoofd te stampen: *slow, slow, snel, snel, snel, zij, stap, sluit*. Ons brein is ermee weg, maar onze benen willen deze passencombinatie nog niet meteen verteren. Al snel merken we dat de pas opzij en de bijhorende kwartdraai voor de nodige problemen zorgen. Daarbij komt ook dat we de passen veel te groot en te bruusk nemen. We nemen de Argentijnse passie die aan deze dans wordt gekoppeld precies een beetje te letterlijk. Els verduidelijkt dat we zachtjes moeten sluipe en dat deze dans zich dan ook uitstekend leent om rond het kampvuur te dansen. Onze verbazing is groot. Hadden we niet net gedacht dat de latino-vurigheid en arrogantie er af moesten druipen? Na de nodige bijsturingen beginnen we de basispas onder de knie te krijgen. Tijd voor het echte werk. Geen Astor Piazzolla, maar wel het bekende *500 miles*-nummer moet ons van het nodige ritme voorzien. Terwijl de andere dankoppels ons olijk voorbij swingen, ondervinden wij nog enige moeite om de juiste hoek te vinden of misschien beter te ontwijken. Daarop vinden Els en Dirk het hoog tijd om een draai in te laten. Met de nodige concentratie volgen we de nieuwe passencombinatie waarin we een sensuele draai bespeuren. Wanneer de flamboyante klanken van een echte tango voor de eerste maal uit de cd-speler klinken en we de draai proberen, moeten we toegeven dit voor een eerste stijldansles ons petje te boven gaat.

Na deze moeilijke passen is het tijd voor iets luchtig. Dirk besluit om ons in te wijden in

(foto's Kris Vanelderden)

de line-dance. Vol enthousiasme proberen we ons meester te maken van enkele sjot- en zijbewegingen die ons doen herinneren aan onze lang vervlogen huckle-bucktijd. Wanneer dan ook nog eens een heuse country-hit door de danszaal galmt, kunnen we een lachje niet onderdrukken. Goedgezind en met een zwoele tango-basispas in de benen nemen we afscheid van de Alfanen, die ons uitnodigen voor een volgende keer. En wie weet, we hebben immers de smaak te pakken.

VETO'S VISITATIECOMMISSIE (12): STRAFRECHT EN STRAFPROCESRECHT

Wet Wet Wet

Wel eens overwogen een bankovervalletje te plegen, je belastingaangifte te vervalsen of je nichtje te molesteren? Begin er niet lichtzinnig aan, maar ga eerst kijken in de les "Strafrecht en strafprocesrecht", om bijvoorbeeld uit te rekenen hoe lang je moet onderduiken voordat de zaak verjaard is. Wij zetten onze zonnebril op, plakten een valse snor onder onze neus en slopen de aula binnen via een achterpoortje.

Bo Vanluchene

De opkomst is groot en gevarieerd: van gênante *fluotruien* tot traditionele communiehemdjes. Wanneer er plots op onze schouder wordt getikt, kijken we achterdochtig om. "Is dit soms uw portefeuille?" We wisten niet dat dit een praktijkles was? De criminologiestudente duwt het verloren voorwerp in onze dankbare handen en glimlacht. Het zal één van de laatste tekenen van blijdschap zijn die wij hier opmerken.

Professor Verstraeten wandelt het lokaal binnen met een mysterieuze stapel papieren onder de arm. Zijn exhibitionistenjas is van een type dat sinds de jaren '70 niet meer over de toonbank raakt. Hij kijkt de luidruchtige zaal in met een strenge blik. Al snel merkt hij dat zijn wenkbrauwgymnastiek niks uithaalt en maant hij zijn leerlingen aan tot relatieve stilte met de woorden: "Goedemiddag, dames, heren." Hij zal een kampioen blijken in

ongelukkig gekozen formuleringen.

Verstraeten lijkt wel een typetje van *Neveneffecten*. Hij praat alsof hij telkens weer kopje onder gaat en zijn woorden snel moet afratelen bij het naar adem happen. Vaak friemelt hij met zijn vingers aan zijn slides, waardoor ze altijd schever eindigen dan voorheen. Zijn onbeholpenheid heeft iets jongensachtigs, terwijl zijn woordkeuze dan weer academische superioriteit uitstraalt. Of komt dat doordat wij van wetgeving niks anders kennen dan de wet van Murphy?

BALLET

Voor we er erg in hebben, worden we meegesleurd in een spiraal van onbegrijpelijke termen en uitzonderingen op uitzonderingen. Het begrip 'stuiting' wordt *mondriaangewijs* in streepjes op het bord afgebeeld. Na een uur hebben we begrepen dat het zoveel betekent als "het proces uitstellen en zo de verjaringstermijn verlengen". We leren dat de verjaringsperiode voor zedenfeiten ten aanzien van minderjarigen pas vanaf 18 jaar intreedt. Veel meer weten we voorlopig niet te ontwaren.

"De deskundige is geen OGP. Hij is zelfs geen AGP," grinnikt Verstraeten. Er zit niks anders op dan vurig mee te knikken en willekeurig notities te maken. Ondertussen wordt het bord stilaan een abstract kunstwerk van streepjes (processen), bolletjes (misdaden) en letters (criminen). Onze ogen dwalen af en we merken dat iemand

ooit met balpen "Boring!" op ons tafeltje gekrast heeft. Vermoedelijk tijdens deze les.

"Een stuitingsdaad die..." De prof stopt abrupter dan normaal. Hij lijkt enkele babbelars te hebben gezien, zet enkele stappen in hun richting als een bedreigde gorilla (eentje die ballet doet weliswaar), maar maakt zijn zin dan gewoon af. Na een onduidelijke metafoor waarin biljartballen betrokken worden, volgt een babbelf. "Ik begrijp dat het allerlei emoties bij u teweeg brengt, maar dat is eigen aan het systeem van de verjaring."

SECURITAS

Na de pauze neemt de les een andere wending. "De wetgever heeft er een zootje van gemaakt," klinkt het. Dat de kritiek op een doodnormaal toontje wordt geuit, kan ons al lang niks meer schelen. We veren recht en meteen weer neer bij het horen van een onbegrijpelijk Latijns citaat, gevolgd door "zo zeiden ze vroeger". Dat willen we best geloven. Tenslotte, *ignorantia legis non excusat*. Of: de wet niet kennen is geen excuus. *Carpe diem! O tempora, o mores!*

We aanhoren het verhaal van de Securitaswet. In 1998 dreigden enkele brutale overvallen ongestraft te blijven door de kafkaïaanse aard van de verjaringswetten. Na een mediaschandaal improviseerde het Parlement een onbegrijpelijke wet die ervoor zou zorgen dat de zaak niet zou verjaren. In 2003 wilden ze deze weer afschaffen, maar

dat kon uiteraard niet meer, omdat enkele zware dossiers op hun beurt weer zouden verjaren. Dat resulteerde in een dubbel regime, waarbij de wet nu enkel geldig is voor 'oude feiten', die voor 2003 gepleegd zijn.

Er valt een stilte. "We hebben er uitvoerig over beraadslaagd," legt Verstraeten uit. "Vooraleer u dossiers echt begint te behandelen, is het oktober 2009." Daarop zegt hij doodleuk dat hij de theorie toch maar niet zal geven, "tenzij u aandringt". Dat hij zojuist de hele ontstaansgeschiedenis en principes uit de doeken heeft gedaan, wordt daarbij handig vergeten.

Om 16u35 stopt Verstraeten met lesgeven. Een andere man gaat vooraan staan en begint een laptop op te starten. Wij maken, net als anderen, van de gelegenheid gebruik om hard weg te rennen en pas een heel eind in de Naamsestraat te stoppen. Nood breekt wet.

Steekkaart

Prof: Prof. Raf Verstraeten
Wie: Voornamelijk tweedejaarsstudenten criminologie
Waar: MTC2 - Grote Aula
Wanneer: Donderdag van 14u00 tot 16u00

Middelpunt For Life

We kennen het concept van *Music For Life* onderhand. Drie presentatoren van Studio Brussel sluiten zich geheel vrijwillig zes dagen op in een glazen huis op het Leuvense Martelarenplein. Bovendien zullen deze manschappen gedurende het hele verblijf niets eten. Het gebeuren start op 19 december en is één grote stunt om geld in het laatje te krijgen voor het landmijnenprogramma van het Rode Kruis.

Het doel van *Music For Life* is eenvoudig. Na de kippensoepactie rond Pakistan en de *last minute* campagne na de Tsunami, wil Studio Brussel nu aan agendasetting doen door een sluipende oorlog onder de aandacht te brengen. De landmijnenproblematiek mag dan niet zo 'spectaculair' lijken, toch wordt elk uur het leven van twee mensen verwoest door zo'n antipersoonsmijn. Opdat het Rode Kruis aan preventie en revalidatie kan doen, is er natuurlijk geld nodig.

Studio Brussel-stemmen Thomas de Soete, Christophe Lambrecht en Peter Van de Veire zullen tussen 19 en 24 december non-stop radio maken vanuit hun glazen aquarium in Leuven. Om dat te kunnen bolwerken is er een shiftensysteem bedacht. Iedereen werkt acht uur per dag. Het is niet de bedoeling dat deze actie overkomt als enkele dagen gezellig plezier maken in een soort *Big*

Brother-huis. Daarom zullen de 'bewoners' ook zes dagen lang niets eten.

ELVIS PRESLEYKE

Omdat *Music For Life* in de eerste plaats nog altijd een grootse benefiet is, zal iedere gedraaide plaat geld moeten opbrengen. Luisteraars kunnen bellen of via de website een nummer aanvragen en daar een zelfgekozen bedrag tegenaan smijten. "De bedoeling is dat zowel de jongen die in zijn slaapkamer naar Keane luistert als het grote bedrijf met de vele centen platen kunnen aankopen," vertelt Van de Veire. "Er zijn ook heel wat bijkomende acties, maar daar zijn wij nog niet van op de hoogte. Koen Wauters mag bijvoorbeeld in een kangoeroepak komen binnenhuppelen. Het kan allemaal." In het huis is ook een karaokestand voorzien voor de gasten, "al mag er ook

geboden worden op Thomas die eens een Elvis Presleyke doet." Als het maar geld opbrengt.

Een aantal van die andere acties zijn inmiddels geweten. Zo zullen Sofie 'van het nieuwsmeisje' Lemaire en Elke Jacobs als "goededoelhoeren" — dixit de Soete — tegen betaling klusjes komen opknappen. Lemaire zal in het ochtendblok op haar beurt vervangen worden door bekende nieuwsankers. Ook Otto-Jan Ham zal zijn bezigheden hebben. Hij vertrekt bij aanvang van het project te voet naar Leuven vanuit Utrecht, waar eveneens een glazen huis staat voor de Nederlandse zender 3FM. Het waren immers zij die hun Vlaamse collega's overtuigd hebben een soortgelijke actieweek te organiseren. In Nederland zijn ze inmiddels aan een derde editie toe.

Netmanager Isabelle Baele verzekert dat iedere vaste medewerker nodig is en dus niet tijdelijk werkloos wordt. "Niemand mag verlof nemen en niemand krijgt recup. Dat is ons teken van engagement, maar de mensen van Studio Brussel nemen dat graag op. Zo zullen we mensen op reportage sturen. Wanneer er eens een plaatje wordt aangevraagd dat niet

in onze computers steekt, zullen we dat vanuit Brussel moeten klaarzetten."

De actie is ook crossmediaal. Door middel van vier camera's kan je de presentatoren in het oog houden op het internet, er is een heuse blog opgestart en ook de televisie doet mee. *Eén* zal iedere nacht de lus herhalingen van het journaal onderbreken voor livebeelden uit Leuven. Concreet wil dit zeggen dat de journaals enkel op het uur zullen starten, de rest wordt televisie voor het goede doel. Ook de opsluiting in aanwezigheid van presentator Marcel Vanthilt en burgemeester Louis Tobback en de bevrijding zondagavond zullen live op *één* te volgen zijn.

De locatie van dit project is niet voor niets voor het drukke Leuvense station. Voorbijgangers kunnen niet alleen volgen wat er in het huis gebeurt, ze kunnen ook participeren door middel van een microfonensysteem. Er wordt ook een schuif voorzien waar donaties rechtstreeks gedeponereerd kunnen worden. Wanneer het circus op Kerstavond wordt afgesloten, is iedereen vanaf 16u welkom in het nabijgelegen Het Depot voor een heuse slotshow. (rb)

Het leven zoals het is: het huis

Wat bezielt drie jonge, intelligente mensen om zich zes dagen te laten opsluiten in een huis zonder eten? De geneugten van het leven zullen Thomas De Soete, Christophe Lambrecht en Peter Van de Veire moeten missen in hun 'kooi': leve muziek en groentesapjes.

Drie diskjockeys van Studio Brussel zullen samen leven en werken in de container op het Martelarenplein om geld in te zamelen vóór het Rode Kruis en tégen de landmijnen. Het gaat niet om een plezierreisje voor de jongens. Ten eerste blijft de container ter plekke en ten tweede draait alles om honger en hoe hun lichaam daarop zal reageren. Aangezien de eerste keer — in Nederland — geld werd ingezameld voor Darfoer, vond de organisatie het gepast om de deejays uit te hongeren. De zes dagen betekenen maar een peulschil in het licht van de duizenden kinderen die dagelijks sterven aan ondervoeding. Hoewel de geldinzameling deze keer in de eerste plaats gaat om landmijnen, zullen de deejays ook deze keer hun solidariteit tonen door honger te lijden, nog net iets veiliger dan je te laten opblazen. De deelnemende martelaren krijgen wel elke dag groentesapjes, waarin alle nodige voedingsstoffen zitten opdat hun lichamen er niet helemaal onderdoor zouden gaan.

Het project werd al eerder georganiseerd in Nederland. Sjors van Nunen belichaamt de knowhow van de vorige edities tijdens deze 'Music for Life'. Hij leidt ons rond in het huis — hoewel, huis? Wanneer we een kijkje gaan nemen, komen we terecht in een studio met een indrukwekkende draaitafel. Technici zijn nog in zeven haasten de elektronische bedrading aan het aansluiten en de apparatuur aan het uittesten. Het visbokaaleffect blijft voorlopig nog beperkt door de schermen die de

'kooi' nog tot maandag zullen afsluiten van de buitenwereld, maar toch zal het moeilijk worden om je in deze ruimte weg te steken, dat merk je meteen. Hopelijk zijn de betrokken deejays licht exhibitionistisch aangelegd.

Aan het plafond zien we grote spots gericht op de draaitafel en daar komen ook de camera's te hangen die *Big Brother*-gewijs het ganse bewegingsveld van de diskjockeys in het oog zullen houden. Hoewel de aankleding van de studio nog in aanbouw is, voelt de sfeer retro aan met pluchen stoelen en discobal-kerstversieringen. Het lage plafond zorgt voor een beklemmend claustrofobisch gevoel, maar gelukkig is de ruimte langs alle kanten begrensd door open ramen. Luisteraars die een verzoekje in de bus komen steken zullen zo eveneens in beeld komen. Alles wat de radiopresentatoren doen, kan gefilmd worden — wat de radio-uitzending betreft althans. Het slaapvertrek en de badkamer blijven gelukkig buiten schot. Er is de drie nog een minimum aan privacy gegund. Maar na vier voedselvrije dagen zou er toch niet veel actie op het toilet te filmen vallen.

Achter de studio zitten nog een piepkleine slaapkamer en badkamer verstopt. Terwijl de andere twee presentatoren luisterend Vlaanderen onderhouden kan de derde radiomaker hier even tot rust komen. Je zou bijna smeken om terug te gaan werken, lijkt ons, als we de zielige plaats binnenvallen. Een interessant kledingrek staat hier wel uitgestald. Met legeruniformen, adamskostuums en bontmantels zullen deze radiofiele zotten wellicht hun plan wel kunnen trekken. Want het oog wil ook wel wat, natuurlijk.

(idw)

Party For Life

Zaal Het Depot zal niet alleen ruimte bieden aan de slotshow van *Music For Life*. Zaterdagavond zal er ook een heuse *Party For Life* doorgaan, met het kruim van de Belgische djwereld. Het Depot doet die avond alles gratis, van de ticketverkoop tot en met de drankopbrengst gaat naar het Rode Kruis. Naast Arsenal dj's, Starski & Tonic, Gerrit K. en Buscemi werd vorige week nog Discobar Galaxie aan de lijst toegevoegd. "Eigenlijk waren we van in het begin betrokken bij het project. Ik heb samen met Gerrit Kerremans (dj en muziekcoördinator van Studio Brussel, red.) de line-up mogen bepalen," vertelt DJ Bobby Ewing van Discobar Galaxie. Zij werden echter als laatste aan de lijst toegevoegd, zodat de set in Silo van afgelopen donderdag niet in het gedrang zou komen.

Gerrit Kerremans coördineert de avond. "We zijn op zoek gegaan naar bevriende dj's die achter het initiatief stonden. Toch mag het geen strikte house- of technoparty worden. 2 many dj's hadden we trouwens ook gevraagd, maar zij zitten in Duitsland." Ker-

remans vindt het de taak van de jongerenzender om haar achterban te mobiliseren voor het goede doel, al is het nodig zijn eigen benefietsets te beperken. "Als je niet oppast, sta je wekelijks wel ergens voor een goed doel te draaien. Dat kan niet de bedoeling zijn. Momenteel doe ik een vijftal benefiets per jaar." Op vraag of dat niet wat cynisch is, een party in het zicht van de dj's die zes dagen in een glazen huis opgesloten zitten, is Kerremans kort. "Het zal allemaal wat cynisch zijn."

Niet alleen in Leuven, maar overall in Vlaanderen worden er fuiven voor het goede doel georganiseerd. Verenigingen mogen onder de vlag van StuBru een eigen *Party For Life* houden. Ze maken zelfs kans op een bekende dj. "Het begint allemaal een beetje boven ons hoofd te groeien," zegt Kerremans. "Na één week waren er al een dertigtal feesten op poten gezet. We kunnen die onmogelijk allemaal van een dj voorzien."

Meer info www.hetdepot.be. Lees ook het interview met Buscemi p. 20 (rb)

Literatuur op de Barricade

Ook Bibliotheek Tweebronnen draagt haar steentje bij voor het goede doel. Zaterdag zullen een hele resem bekenden komen voorlezen. Deze voorleesmarathon is gratis, maar het publiek kan een vrije bijdrage achterlaten. Verder zullen de inkomsten van die dag geschonken worden aan het Rode Kruis. Danny Theuwis vertelt: "De actie heet *Literatuur op de Barricade*. Het is dus niet intiem, maar eerder voor een groot publiek. Iedere genodigde gaat op zoek naar fragmenten die hij

of zij toepasselijk vindt. Dat mag uit eigen werk zijn, maar dat hoeft niet. Er komen ook niet alleen schrijvers." Momenteel hebben al namen als Saskia De Coster, Wim Helsen, Adriaan Van Den Hoof en Louis Tobback bevestigd. "Er komen ook muzikanten, zoals Milow. Het zou kunnen dat we hen een kleine akoestische set laten spelen," aldus Theuwis.

De voorleesmarathon loopt van 10 tot 17u in Bibliotheek Tweebronnen. Meer info www.leuven.be/bibliotheek (rb)

RODE KRUIS DOET AAN PLEITBEZORGING, PREVENTIE EN REVALIDATIE

“Een nieuw been of een nieuwe arm?”

Koen Baetens, persverantwoordelijke van het Rode Kruis, gidste StuBru-reporter Stijn Vandevorde een week door Cambodja. Hij vertelt ons waar het geld van de luisteraar nu effectief naartoe gaat en begint zijn betoog met een woordje uitleg over het landmijnenprogramma van het Rode Kruis.

Koen Baetens: «Het Rode Kruis is wereldwijd actief rond de landmijnenproblematiek op drie vlakken. Het eerste vlak heet — een beetje chique — pleitbezorging. Het Rode Kruis heeft een officiële stem in de Verenigde Naties. We verheffen die stem af en toe om het op te nemen voor de slachtoffers van landmijnen en andere vergeten oorlogen, samen met andere humanitaire organisaties.»

«Het tweede luik heet preventie. Op het terrein zelf moet de plaatselijke bevolking gewaarschuwd worden door onze lokale Rode Kruis verenigingen. Aan de kinderen wordt op school onderricht hoe een landmijn er precies uitziet. Ze leren ook wat te doen als ze een landmijn vinden. Dat lijken allemaal heel banale dingen, maar het belang ervan mag niet onderschat worden.»

«De derde pijler vormt de revalidatie: mensen die effectief op een landmijn hebben getrapt, krijgen van ons de gepaste verzorging. Dat kan een nieuw been of een nieuwe

arm zijn. De opbrengst van onze acties gaat voornamelijk hier naartoe. Het Rode Kruis bezit wereldwijd een zeventigtal revalidatiecentra, de rest van het geld gaat naar preventie.»

Veto: *Stelt de landmijnenproblematiek zich ruimer dan Cambodja?*

Baetens: «Ik ben met Stijn Vandevorde naar Cambodja geweest om de problematiek te schetsen van één land, maar de opbrengst zal wereldwijd gespendeerd worden. De meest schrijnende situatie stelt zich actueel in Colombia. Daar heerst tegenwoordig een intern conflict. Vorig jaar alleen al zijn daar meer dan duizend slachtoffers gevallen aan landmijnen. De media mogen dan wel aandacht spenderen aan de oorlog op zich, over die slachtoffers wordt zelden bericht. Voorts vallen er in landen als Afghanistan, Nepal, Palestina, Irak en Angola veel slachtoffers, en daar bevinden zich dus ook revalidatiecentra.»

Veto: *Hoe lang bestaat het landmijnenprogramma?*

Baetens: «Het programma loopt al vijftwintig jaar, de problematiek is dus al heel oud. Laatst stond er in een statistiek dat het Rode Kruis wereldwijd reeds 300.000 slachtoffers van landmijnen heeft geholpen. Het is ook een kwestie die nog heel lang zal blijven aanslepen en voor slachtoffers zal blijven zorgen. Het is schrijnend dat je met één prothese

slechts voor drie jaren geholpen bent. Als je bijvoorbeeld je onderbeen kwijtspeelt, veranderen daarboven de spiermassa's en de weefsels. Het been vervormt, en als de prothese niet meer past, dan krijg je wonden en nieuwe pijnen. De protheses moeten dus aangepast worden. Voor kinderen die in volle groei zijn is het probleem als het ware nog erger: zij moeten om de zes maanden een nieuwe prothese krijgen. De behandeling die we uitvoeren geldt dus levenslang.»

Veto: *Hoe wordt bepaald welke slachtoffers het eerst worden behandeld?*

Baetens: «In Cambodja bijvoorbeeld zijn er tien revalidatiecentra. Vrijwilligers van het

avond dus.»

«Het Rode Kruis is natuurlijk in de wolken met het initiatief. We vinden het schitterend dat de actie van de Nederlandse radio 3FM nu ook Vlaanderen bereikt heeft. Vorig jaar hielden zij reeds een initiatief voor Congolese kinderen. Hulpprogramma's krijgen dat op hun eentje helemaal niet rond. Nu helpt niet enkel Studio Brussel, maar de hele VRT ons. Ze zenden onze spotjes uit en op *Koppen* is er ook een reportage. Zonder zulke publiciteit zouden we het met veel minder moeten rooien.»

Veto: *Met welke winst zult u tevreden zijn?*

Baetens: «In Nederland verzamelden ze vorig

“Het Rode Kruis heeft wereldwijd reeds 300.000 slachtoffers van landmijnen geholpen”

Rode Kruis gaan via outreachprogramma's tot in de meest afgelegen gebieden en tot de verst liggende dorpjes van het land om te zien of daar slachtoffers zijn. Ze reizen hiervoor vaak tot op drie dagreizen van het revalidatiecentrum. De slachtoffers in kwestie worden dan op kosten van het Rode Kruis tot aan ons revalidatiecentrum gebracht. Daar worden ze behandeld. Afhankelijk van het type behandeling verblijven ze er een paar dagen. Daarna worden ze teruggestuurd en opgevolgd.»

Veto: *Kan dan elk slachtoffer van een landmijn geholpen worden?*

Baetens: «In theorie willen we dat, dat zou ideaal zijn. Wegens tijds- en geldgebrek is dit echter een onmogelijke opgave. Je kan er heus niet iedere dag een ploeg op uitsturen om het hele territorium uit te kammen. Bovendien is het net in deze afgelegen gebieden dat de meeste slachtoffers vallen. Door onze beperkte middelen weten we hen niet altijd terug te vinden.»

Veto: *Wanneer wordt de opbrengst van de Music For Life bekend gemaakt?*

Baetens: «Zo snel mogelijk na het afsluiten van de actie. We gaan sowieso redelijk goed kunnen bijhouden welke beloftes er gedaan zullen worden op basis van de liedjes die aangevraagd worden en van de veilingen die er lopen. Onmiddellijk na de actie gaan we dus een zo goed als definitieve schatting kunnen maken. Die maken we de laatste avond van de Music For Life week bekend, op kerst-

jaar één miljoen euro, dat is een gigantisch bedrag. We mogen ons daar echter niet op blind staren, Nederland telt drie keer zoveel inwoners als Vlaanderen. Een half miljoen euro zou al een schitterend bedrag zijn.»

«Daarom: vraag met zijn allen massaal plaatjes aan. We zijn hier zelf met een paar collega's aan het bieden op kaarten voor een privé-concert van Joost Zwegers, ik ben daar een enorme fan van. Zelfs binnen het Rode Kruis is de actie een geheel eigen leven aan het leiden (lacht).»

(kl)

STIJN VAN DE VOORDE VERTOEFDE EEN WEEK IN CAMBODJA

“Een beenprothese is niet sexy”

Voor Music For Life trok Stijn Van de Voorde een week naar Cambodja. Deze week brengt hij er iedere dag verslag van uit in het glazen huis.

Veto: *Hoe is de situatie in Cambodja tegenwoordig?*

Stijn Van de Voorde: «Er is al een tijdje geen oorlog meer. Sinds '92-'93 is het er relatief rustig. De Rode Khmers die er op het einde van de jaren '70 erg tekeer gingen, zijn er nu al een tijdje weg, net als de Vietnamezen en de Amerikanen. Er liggen helaas wel nog tussen de vijf en de tien miljoen landmijnen verspreid over het land. Dat vormt een groot gevaar voor de mensen die er wonen: ze lopen elke dag het gevaar om in zo'n landmijn te trappen.»

«Een ontmijsing neemt heel wat tijd in beslag: om twee voetbalvelden te ontmijsen heb je een hele maand nodig. Als je weet dat

in Cambodja alleen al 45.000 vierkante kilometers besmet zijn met landmijnen, dan weet je dat er nog veel werk aan de winkel is.»

Veto: *Wil je via de reportages aantonen waar de luisteraars hun geld naartoe gaat?*

Van de Voorde: «Gedeeltelijk wel. We hebben een noodhospitaal en een revalidatiecentrum bezocht waar het Rode Kruis actief is. Op zich klinkt dat niet allemaal even sexy. Neem nu een beenprothese, een plastieken ding dat 130 euro kost. Je kan jezelf afvragen: moet ik daar mijn geld aan geven? Het probleem stelt zich echter op ruimere schaal. Mensen zonder been en zonder vervangbeen kunnen niet werken. Zo verdienen ze geen geld voor hun familie, waardoor er geen voedsel op tafel komt. Als ik mijn been morgen kwijt ben, vormt dat op zich geen groot probleem. Mensen die in Cambodja hetzelfde aan de hand

hebben, leiden daardoor echter een zeer onaangenaam, dan niet zeer kort leven. Anderzijds hebben we ook mijnenvelden bezocht. Daar gaat het geld van het Rode Kruis niet naartoe, maar dat maakt het probleem natuurlijk niet minder erg.»

Veto: *Heeft de reis je op bepaalde momenten hartzeer bezorgd?*

Van de Voorde: «Zeker, vooral wanneer je kinderen zag rondlopen op mijnenvelden, of bij het aantreffen van de zoveelste woonwijk op een mijnenveld. Om op zulke gronden te wonen hoeft je uiteraard niets te betalen. Voor sommige mensen is dat een oplossing, zij doen er aan landbouw.»

«Wanneer je in een revalidatiecentrum een meisje van elf jaar ontmoet dat haar been kwijt is door op een landmijn te trappen, moet je toch even slikken. We hebben ook twee kin-

deren naar elkaar zien gooien met een mijn. Ze wisten niet dat het een landmijn was, maar stel je voor wat er gebeurt als zo een ding ontploft.»

Veto: *Is dit dan de eerste keer dat je geen humor verwerkt in je reportages?*

Van de Voorde: «De stukjes zijn inderdaad niet geweldig humoristisch. In andere programma's beland je veel sneller in banale situaties. Nu was de opdracht echter heel duidelijk. Moesten er daar geen erge problemen zijn, zou je uiteraard iets anders te horen krijgen. Maar de reportages gaan ook niet al te slijmerig zijn. DJ Bobby Ewing heeft trouwens ook enkele stukjes gemonteerd. Tijdens de Music For Life week zal ik daarbovenop iedere dag mijn reportages kort komen inleiden in het glazen huis. Ik blijf er niet slapen, eten zal ik gelukkig wel doen (lacht).»

(kl)

STUDENTEN VOOR THESIS NAAR HET
BUITENLAND

Onderzoek zonder grenzen

Wanneer België je te klein wordt, kan je als student voor je thesisonderzoek naar het buitenland met een beurs van de Vlaamse Overheid.

Nele Van Doninck

Siska Hoebeeck, studente Romaanse Talen, vertrok in juli voor vijf weken naar Paraguay. Ze werkte er rond tweetaligheid en taalgedrag bij 18-jarigen, die zowel Spaans als het plaatselijke Guarani spreken. Ine Melis zit in haar laatste jaar L.O. en trok naar India, om het effect van sport op ontwikkeling te bestuderen.

Veto: Heb je jouw thesisonderwerp gekozen in functie van de buitenlandse reis die eraan vast hing?

Siska: «Nee, eigenlijk niet. Ik wist eigenlijk helemaal niet dat het kon. Maar ik was al een keer in Paraguay geweest, en daar ben ik sterk geïnteresseerd geraakt in het Guarani, een plaatselijke taal. Ik had nooit gedacht dat een prof daar interesse voor zou hebben. Echter, op een kerstfeestje van de studentenvereniging hoorde ik een assistent zeggen dat hij niemand vond om daar een thesis over te maken. Ik heb dat dan voorgesteld, en daarna opperde de prof om ook naar het land te gaan.»

Ine: «Het onderwerp fascineerde me sowieso erg omdat ik nogal geïnteresseerd ben in ontwikkelings samenwerking. Toen mijn promotor me vertelde dat hij het een goed idee vond om onderzoek te doen in een ontwikkelingsland heb ik dan ook geen twee keer moeten nadenken.»

Veto: Heb je in het buitenland contact met een plaatselijke universiteit, of moet je zelf je weg zoeken?

Siska: «Ze vragen wel dat je daar contact hebt met iemand, maar dat hoeft niet per se een universiteit te zijn. Normaal gezien heeft de Leuvense prof al wel een contact, doch ik heb het zelf moeten zoeken. Ik heb dan contact opgenomen met een sociologisch centrum daar. Daar volgen ze je dan een beetje op.»

Ine: «Mijn contact was *Magicbus*, een vereniging die probeert om onderontwikkelde kinderen te integreren door middel van sport in de maatschappij. Ik logeerde daar ook. Het was de bedoeling dat ik daar de hele maand zou blijven, maar na een week bood een medewerker zijn huis aan en heb ik de volgende drie weken bij hem thuis gelogeed.»

ERASMUS

Veto: Het reizen zit er bij jullie in?

Siska: «Ik was al een keer in Paraguay geweest, met ASS, de organisatie waarmee je na je middelbare school een jaar op uitwisseling naar het buitenland kan. Ik kende Paraguay dus al wat. Ik heb tijdens mijn onderzoek ook kunnen logeren bij de mensen waar ik in mijn ASS-jaar woonde. Daarnaast ben ik ook nog een semester op Erasmus naar Parijs geweest. Maar dat is echt helemaal anders. Op Erasmus kom je eigenlijk vooral andere Erasmus-

sers tegen, en leer je weinig lokale mensen kennen. In Paraguay daarentegen ben je alleen, moet je de hele tijd zelf alles regelen, en leer je meer lokale mensen kennen. Ik ben voor mijn onderzoek ook veel naar scholen gegaan, om daar enquêtes af te nemen, en dan kom je ook weer in contact met directie, leerkrachten en leerlingen.»

Ine: «Ook ik ben na mijn middelbare studies een jaar naar het buitenland geweest, naar Amerika. Verder ben ik ook erg bezig met niet-toeristische reizen.»

Veto: Is de manier van onderzoeken in het buitenland anders dan in België?

Siska: «Eigenlijk heb ik daar vooral voordeel van ondervonden. Ik moest heel wat enquêtes afnemen, en hier in België is dat bijvoorbeeld een groot probleem door de privacywet. Je moet brieven sturen en toelatingen vragen. In Paraguay daarentegen ging het heel vlot. Ik kwam aan op een school, vroeg toelating aan de directie en een kwartier later stond ik al enquêtes af te nemen voor een klas.»

Ine: «In India zijn de mensen wat minder gestresst en dat is best aangenaam. Maar als je iets vraagt dat hier meteen in orde zou zijn, dan duurt het daar misschien vier dagen. Je kan dus niet altijd even goed doorwerken als je dat hier zou kunnen. Maar ik had voor mijn onderzoek al een maand in India rondgetrokken, dus was ik het eigenlijk al gewoon.»

Het vliegtuig op!

Reisbeurzen voor studenten

Overweeg je tijdens je opleiding een verblijf in een ontwikkelingsland voor thesisonderzoek of een stage? Verblijf je langer dan een maand in het Zuiden? Een VLIR-UOS reisbeurs van 1000 euro helpt je op weg.

Info op www.kuleuven.be/internationaal/reisbeurzen

Extra-Time

1 tot 3 maanden in je vrije tijd een eigen "inleefproject" in het buitenland opzetten met de hulp van een Vlaamse beurs. Meer info: www.jint.be/extratime

EVS

6 tot 12 maanden meedraaien in een buitenlandse organisatie, gefinancierd door Europese subsidies. Meer info: www.jint.be

Infoavond met getuigenissen van terugkomers:

* Waar: Wagehuys - 30CC, Brusselsestraat 63, 3000 Leuven (ingang via binnenkoer)

* Wanneer: Dinsdag 19 december 2006 - start 19u, einde voorzien rond 21u30

* Prijs: gratis

* Graag inschrijven voor 15 december 2006 via jochen.smets@leuven.be of via 016 24 66 91

ERASMUSDAGBOEK:

MICHEL IN BERLIJN (2)

Een gezonde portie
waaninnige striktheid

Wie dacht dat Duitsland gelijk stond voor worstendvretende en bierhijsende mensen krijgt gelijk. Maar wie dacht dat ze bij deze activiteiten een doffe haarsnit hadden, geitewollensokken droegen en naar overjarige popmuziek luisterden, krijgt nul op het rekest.

Michel Segers

Eénmaal aangekomen in een vreemd land ben je vele van je referenties inzake sociale typering kwijt. In je heimat kan je je door één kleine blik min of meer een idee geven van afkomst, hobby's en ambities. In Berlijn loopt iedereen wat meer arty-farty rond: iets beter gestileerd, geen oncoherente kledingstukken (die deutsche puntlichheit weer zeker). Je perceptie correspondeert echter meestal niet met de persoon zelf. Vaak is het gewoon een doodgewone student fysica die af en toe een goede jazzplaat koopt terwijl je je zelf de vraag had gesteld aan zijn hoeveelste boek deze jonge man wel bezig is. Het loopt in Berlijn dan ook vol met mooie mensen. Dit is misschien niet te verwonderen. Berlijn is een pure diensteconomie. Als je wat geld wilt verdienen, moet je er dan ook een beetje presentabel uitzien.

Deze lijn kan natuurlijk niet doorgetrokken worden voor heel Duitsland. Berlijn blijft die kleine rare übercoole enclave in het grote (Oost-)Duitsland. En toch overvielen me dezelfde indrukken bij een bezoek aan Hamburg, toch de tweede grootste (haven)stad van Duitsland. Hamburg is qua atmosfeer te vergelijken met Amsterdam en als je het mij vraagt minstens even waanzinnig. Het Red Light District van Hamburg draagt de naam van een heilige: Sankt Pauli. Doorheen de geschiedenis was deze wijk in de stad altijd een toevluchtsoord voor ongewenste activiteiten: van lawaaierige industrie over slagveld tot natuurlijk de prostitutie.

Het epicentrum van de hoerenbuurt is de Reperbahnstrasse. Een straat verlicht door talrijke neonlichten, bezet door overjarige proppers van halflege bordelen. In een zijstraat van de Reperbahn met de toepasselijke naam die Große Freiheit bevindt zich de befaamde Star Club. Hier forceerden The Beatles hun doorbraak en traden grootheden als Bill Haley, Jerry Lee Lewis, Jimi Hendrix, Black Sabbath en Ray Charles op. The Beatles zouden er maar liefst 68 keer spelen.

Maar de bijzonderste straat van Hamburg is misschien wel de Hermanstrasse, althans voor de mannen. De straat is namelijk afgesloten door een ijzeren constructie, in het midden een grote tabakreclame met het opschrift (für mehr Fremdenverkehr), rechts de boodschap enkel voor mannen ouder dan 18 jaar. Wanneer een vrouw vroeger waagde twee keer door deze straat te wandelen, werd er van overal met water gegooid.

Geef ons dan toch maar weer Berlijn, ook een stad van grote vrijheden, aan de Humboldt universiteit bijvoorbeeld. Soms lijken de leslokalen eerder op een klein stationnetje. De les duurt anderhalfuur aan een stuk. Profs kijken niet vreemd op als je veertig minuten te laat komt. Voor alle duidelijkheid: het gaat om les in een beperkte groep van veertig personen waardoor het wel degelijk opvalt als je te laat komt. Door de pauzeloze les is het je, om incontinentieaanklachten te vermijden, toegestaan even een kleine boodschap te doen. Ik moet toegeven dat ik in een zwak moment even een koffie ben gaan drinken in de cafetaria waarna ik tien minuten later rustig weer de les binnenwandelde. Ook is het toegelaten om binnen de universiteitsgebouwen te roken. Duitsland staat voor mij nog altijd ook gelijk met punctualiteit en gepaste zakelijkheid, maar voeg daar maar gerust een waas waanzinnigheid bij.

De wereld is klein

Te weinig seks in de klas?

Europa - The World Health Organisation (WHO) is formeel: seksuele opvoeding is nog steeds te weinig ingeburgerd in de Europese landen. Landen als Denemarken en Nederland zijn koplopers in Europa, maar in Tsjechië, Polen en zelfs Duitsland is het erg slecht gesteld met de voorlichting. De inmenging van religieuze instanties is nog vaak een grote struikelblok, maar dat hoeft niet zo te zijn. De Griekse orthodoxe kerk heeft veel bereikt door haar invloed aan te wenden voor betere verstrekking van informatie.

Te weinig bloed in de klas?

Afghanistan - Afgelopen week werd duidelijk dat de Afghaanse Taliban

een nieuw wapen in de strijd gooien. Op het internet dook een nieuwe set richtlijnen op waarin de verzetsbeweging oproept om de wapens op te nemen tegen onderwijsinstellingen die opgericht werden met westerse steun. Ook onderwijzers die hun steun verlenen zijn kop van jut. Zaterdag werden nog twee Afghaanse leerkrachten omgebracht in het oosten van het land. De opleving van terroristische aanvallen kwam er nadat de top van de Taliban in oktober ook hulpverleners vogelvrij verklaarde.

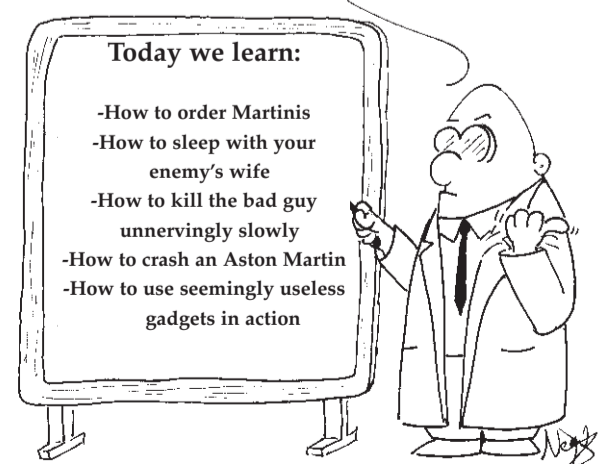
Te weinig talent in de klas?

Europa - Bedrijven die naar het buitenland trekken, doen dat niet enkel op basis van economische motieven maar gaan ook op zoek naar gepast personeel. Dat staat te

lezen in het recentste rapport dat Duke's University Center for International Business Education and Research uitwerkte in samenwerking met het adviesbureau Booz. Voor hun onderzoek gingen ze aankloppen bij 537 Amerikaanse en Europese bedrijven. Deze evolutie ontspruit aan de paradox dat hoewel de vraag naar technisch hoog opgeleid personeel in stijgende lijn gaat, het aantal studenten die aan een technische opleiding beginnen de dieperik ingaat. Geen wonder dat de bedrijven, zowel Europese als Amerikaanse, hun voetvolk in Azië of het Oostblok gaan zoeken. Daar kennen de technische richtingen nog steeds veel succes onder de schoolverlaters.

OP DE BRITSE SPIONAGEACADEMIE HEBBEN ZE
ALVAST GEEN GEBREK AAN SEKS, BLOED EN TALENT

...en de Double O's die hier het talent niet voor hebben mogen nu vertrekken!

Studenten in opstand: een terugblik op 2006

GRIEKENLAND

Eind mei 2006 begon in Griekenland een periode van massale studentenopstanden verspreid over het hele land, met bezettingen van 450 faculteiten en felle reacties van de oproerpolitie. De overheid wil er een grondwetswijziging doorvoeren waardoor het recht op gratis en openbaar onderwijs afgeschaft wordt.

De subsidies worden fel beknot, evenals het aantal jaren waarin studenten hun opleiding moeten afronden. In de praktijk moeten veel Griekse studenten door de beperkte subsidies werken om een dak boven hun hoofd te hebben, waardoor ze er wat langer over doen om een diploma te behalen.

SIT IN

In juni 2006 lag het grootste deel van het hoger onderwijs een viertal weken plat. In het begin van de maand organiseerden de studenten nog *sit-in's* in de universiteiten, wat tegen het einde van juni leidde tot de bezetting van bijna alle faculteiten. Verschillende grote betogingen tegen het Ministerie van Onderwijs en de overheid lokten honderdduizend studenten en ook de arbeidersklasse steunde de opstanden massaal. Op 22 juni was er zelfs een algemene staking in Griekenland, waaraan ook ambtenaren deelnamen. Het waren de grootste solidariteitsacties sinds twintig jaar.

De studenten werden bij hun betogingen hardhandig aangepakt door de oproerpolitie. Deze gebruikte traangas om de demonstranten uiteen te drijven, hoewel alles meestal vreedzaam verliep. Betogende studenten raakten wel gewond en hele groepen werden

2006 was een opmerkelijk jaar, nooit eerder lieten studenten zo veel van zich horen. We pikten er voor u de meest markante studentenacties in Europa uit.

— soms preventief — tijdelijk opgepakt.

Toch zijn er wel degelijk hervormingen van het hoger onderwijs nodig, om de kwaliteit ervan te verbeteren en de Griekse economie een nieuwe impuls te geven. Maar de manier waarop de overheid dit doet, wekt veel ongenoegen op. Niet alleen de inkrimping van subsidies en studietijd zijn een deel van de controversiële maatregelen. De regering wil bovendien de universiteiten laten privatiseren en de leiding aan financiële managers geven, in plaats van de gebruikelijke rectoren. Door de prijsstijging die hieruit zal volgen, wordt het voor de minder gegoede studenten — en zo zijn er veel in Griekenland — quasi onmogelijk een diploma te behalen.

Frankrijk werd in het voorjaar geteisterd door massale opstanden. Heel wat jongeren en vakbonden betoogden tegen de hervorming van het jongerenbanencontract CPE, een voorstel van premier Dominique de Villepin. Het absolute hoogtepunt van deze manifestaties vond plaats op 28 maart. Deze dag ging de geschiedenis in als een 'historische zwarte dinsdag'.

Drie miljoen mensen kwamen op 28 maart op straat met ongeveer 700 000 manifestanten in Parijs, 100 000 in Bordeaux, 70 000 in Nantes en 60 000 in Grenoble. Ze streken tegen de hervorming van het CPE. In

FRANKRIJK

dit omstreden contract werd het werkgevers toegestaan om werknemers jonger dan 26 tot twee jaar na hun aanwerving zonder reden te ontslaan. De betogers zetten als protest gedurende het voorjaar heel de Franse republiek op zijn kop. Zo blokkeerden ze verschillende treinstations, busdepots en bezetten ze landingspistes in Nantes. Het openbaar vervoer werd zo goed als lamgelegd en in het onderwijs legden mensen massaal hun werk neer. Zelfs de landelijke kranten bleven uit. Radio- en tv-programma's werden de hele dag onderbroken.

LAMGELEGD

De grote boosdoener van het hele verhaal was de Franse premier Dominique de Villepin (UMP). Hij stelde een hervorming voor van de arbeidswetgeving met het CPE (Contrat de Première Embauche) om de jongerenwerkloosheid aan te pakken. Binnen de regering leidde dit tot de nodige controverse. De linkse oppositie stond namelijk aan de kant van de betogers en de socialistische vakbonden. Ook in de UMP zelf ontstond er een kloof tussen minister van Binnenlandse Zaken Sarkozy en premier de Villepin. Sarkozy stelde zich flexibel op en opperde voor een proeftijd van het contract om daarna verder te evalueren. De Villepin hield het been stijf en president Chirac schaarde zich vastberaden achter hem. Na een topbijeenkomst tussen Chirac en premier de Villepin, was Chirac uiteindelijk de eerste die wou inbinden. Hij besliste om het omstreden jongerencontract CPE te vervangen door een nieuw plan ter bestrijding van de jongerenwerkloosheid.

Steekkaart

Waar: Griekenland, juni 2006
Waarom: Gedaan met gesubsidiëerd en openbaar hoger onderwijs
Gevolgen: De regering wijkt niet af van haar standpunten. De protesten houden aan.

Steekkaart

Waar: Frankrijk, voorjaar 2006
Waarom: Hervorming van het jongerencontract (CPE)
Gevolgen: Lang aanhoudende nationale opstanden. Het CPE werd uiteindelijk vervangen

GROOT BRITANNIË

Sinds dit academiejaar kijken de Britse studenten op tegen torenhoge studiegelden. Het Britse hoger onderwijs was lange tijd volledig kosteloos. Dat precies de Labour partij van Tony Blair — die van het onderwijs een strijdpunt maakte — het roer omgooide, zette heel wat kwaad bloed. Het lag in de lijn der verwachtingen dat de studentenkoepel NUS het hier niet ging bij laten. Op 28 oktober vond er in Londen een massale betoging plaats.

Voor het gros van de studenten schelen de verhoogde leergelden een flinke slok op de borrel. Daarom heeft de Britse overheid enkele constructies uitgewerkt die de financiële druk moet verlagen. Vanaf dit jaar kunnen studenten een studielening aangaan. Veel studenten zijn echter niet te spreken over de studielening en zoeken een baantje om hun studie te bekostigen. Een recent onderzoek toont aan dat zowat een vijfde van de studenten een job heeft en meer dan vijftientig uur per week werkt. Desondanks gaat een pak studenten een donkere toekomst tegemoet. In 1995 zeulde de doorsnee Britse student een schuld van 2.212 pond met zich mee, in 2005 liep dat al op tot 13.500 pond. Het ziet er naar

uit dat die schuld de volgende jaren zal exploderen en een volgende generatie studenten zal opgezadeld worden met een berg schulden.

PIJLEN

De studentenkoepel beseft dat ze behoorlijk machteloos stond tegenover de regering. Dus richtte ze haar pijlen op een volgend sleutelmoment: in 2009 wordt de regelgeving volledig herbekeken en dan zal NUS zeker haar stem laten horen. Daarom willen ze de publieke opinie sensibiliseren en met een sterk dossier naar buiten komen in 2009. Daarvoor hebben ze de steun nodig van de studenten in de lokale afdelingen. Ze willen immers een gedetailleerde neerslag van de gevolgen van de nieuwe maatregelen voor de studenten.

Steekkaart

Waar: Groot Brittanië, 28 oktober,
Waarom: Verhoging studiegelden tot 5000 euro
Gevolgen: Men werkt aan een uitgebreid dossier om daarmee in 2009 opnieuw op de barricade te gaan staan.

DUITSLAND

Ook in Duitsland zijn er een heleboel studentenopstanden geweest, en wel in verband met de beslissing van de Duitse regering om vanaf het academiejaar 06-07 studiegelden in te voeren. Het voorstel van Dietrich Austermann (CDU), de economie- en wetenschapsminister van Sleeswijk-Holstein, leidde tot talrijke protesten.

Austermann stelde in december 2005 voor om de drie universiteiten in Sleeswijk-Holstein tot één grote universiteit samen te voegen en de inspraak van de studenten bij de verkiezing van de rectoren te beperken. De studenten bezetten vervolgens het rectoraat van de universiteit Kiel. Ze eisten een standpunt van het rectoraat, maar bleven vreedzaam. De volgende avond vermeldde het

rectoraat dat het de fusie van de universiteiten niet zal ondersteunen. Dit was een verrassing en tevens een kleine overwinning. De bezetters organiseerden gecoördineerde protesten samen met de twee andere universiteiten.

RECTORAAT BEZET

In februari werd er aan de universiteit Bielefeld voorgesteld om studiegelden in te voeren. De studenten van de academische raad waren het hier echter niet mee eens. Bijgevolg werd het rectoraat bezet en een terugname van het besluit gevorderd. Enkele dagen later werd ook het rectoraat van de universiteit Paderborn bezet om dezelfde reden. In een gemeenschappelijke persmededeling pleitten ze voor medezeggenschap. Het rectoraat bleef bezet totdat het met geweld werd ontruimd. De situatie escaleerde in juli wanneer de academische raad een definitief besluit nam in verband met studiegelden. Een twintigtal studenten braken in het rectoraat in. Enkele dagen later werd bekend dat er een "generalschlüssel" was verdwenen. Ook in andere steden zoals in Keulen, Duisburg en Frankfurt kwamen de studenten op straat.

Steekkaart

Waar: Universität Bielefeld, 12 juli
Waarom: Introductie van studiegelden: ca. 500 euro
Gevolgen: Tot op heden onduidelijk

Kerstmarkt

(foto's Sien Verstraeten)

JESSA WILDEMEERSCH SPEELT DE NACHT VAN MARGARETHA

Kiezen niet te kiezen

De Nacht van Margaretha ging donderdag 14 december in première in Brussel. Jessa Wildemeersch vertelt het verhaal van Margaretha van Oostenrijk, die voor de eerste keer in haar leven mag beslissen over haar eigen lot.

Evelien Verhegge

Margaretha, Margot zoals ze zichzelf noemt, is op 27 jaar al drie keer getrouwd geweest. Voor haar vader is ze slechts een middel om zijn rijk uit te kunnen breiden. En dan mag ze kiezen. Of ze voedt haar neefje op, de kleine keizer Karel, of ze blijft waar ze is en ze schrijft en studeert, iets wat voor vrouwen in haar tijd niet evident is.

In een kale, zwarte ruimte staat een bureau. Margaretha, in zwarte rok en met korset, komt binnengewandeld. Ze begint een brief aan haar vader. "Dwaze vader," zo opent ze. Dan begint ze aan haar relaas,

waarin ze de beslissingen en de wendingen in haar leven overloopt. Voor onze ogen ontfaelt zich het leven van een vrouw die nooit voor zichzelf heeft kunnen beslissen, die vertoeteld werd als de kleine prinses die ze was. Met een pracht van een stem tovert Jessa Wildemeersch het leven van Margaretha voor onze ogen. Ze laat ons een vrouw zien die ondanks de beperkingen die haar worden opgelegd, toch probeert zichzelf te ontplooiën. Een vrouw die twee mannen en een kind verloor, en die nu de kans krijgt voor de kinderen van haar broer te zorgen. Een vrouw die de kans krijgt het spel mee te spelen waarin ze voorheen slechts een pion was. Een vrouw die staat voor wat wel eens de belangrijkste beslissing van haar leven zou kunnen zijn. Nergens is de voorstelling sentimenteel of ouderwets, wat ervoor zorgt dat het geheel tijdloos wordt. Noch in decor, noch in kostuum wordt overdadig geïllustreerd dat het verhaal zich afspeelt in de 16e

eeuw, waardoor de worsteling van een vrouw uit de renaissance opeens verbazingwekkend veel lijkt op die van de mens anno 2006.

GRANAATAPPEL

De Nacht van Margaretha is een aangename voorstelling, die op de meeste momenten werkelijk aanspreekt. Toch doen Margaretha's handelingen soms vreemd aan en lijken ze in strijd te zijn met de woorden die ze spreekt. Het lijkt alsof haar bewegingen te bedacht zijn, en de tekst er los van staat. Op die momenten is het net of er een rem staat op de voorstelling, alsof de energie die op andere momenten zo voelbaar is er niet uitkomt.

Opvallend in de voorstelling is het gebruik van granaatappels. Het is een element dat in elke herinnering terugkomt. Margaretha krijgt een granaatappel cadeau van haar vader, waarna de nar haar leert hoe je inkt kan maken uit zijn schil. Vanaf dat

moment begint Margaretha inzicht te krijgen in de situatie waarin ze zich bevindt. Niet voor niets werd de voorstelling in New York opgevoerd onder de naam *Margaret's Awakening*.

Wakker wordt ze in elk geval. Margaretha realiseert zich dat ze nooit gekozen heeft, en dat de vrijheid van de mens erin ligt dat hij zijn eigen keuzes kan maken. Maar kiezen betekent ook verliezen, en daarin ligt net de moeilijkheid. Is kiezen wel vrijheid? Misschien is niet hoeven kiezen wel de ultieme vrijheid? Kan je ervoor kiezen niet te kiezen?

De Nacht van Margaretha speelt op woensdag 20 en donderdag 21 in de koorzolder van de Romaanse Poort in Leuven om 20.00 uur. Meer info op www.jessa.be

BERLIN BRENGT PREMIÈRE VAN BONANZA

“Realiteit is extremer dan fictie”

Filmfirmament

Little Miss Sunshine

Een klassiek Amerikaans peptalkseminarie, met als conclusie: “I want you to be winners”. Een overjarige kale rocker snuift twee lijntjes. Een tiener leest Nietzsches *Zarathustra*. Een vrouw haalt haar broer op uit het ziekenhuis, net ‘gered’ van een zelfmoordpoging. Voor een film over voorbijgestreefde schoonheidsidealén kan dat tellen.

Robby Vangeel

De stukjes vallen op hun plaats bij een volgende scène: het blijkt om een familie te gaan. Vaderlief leeft (en voedt zijn nageslacht op) met behulp van zijn eigen ‘negenstappenprogramma’ en grootvader steekt zijn drugconsumptie niet onder stoelen of banken. Zoon Dwayne heeft dan weer een zwijggelofte afgelegd: tot op de dag dat hij ingelijfd wordt bij de luchtmacht zal hij communiceren met pen en papier.

Olive, de jongste telg van het gezin, wordt uitgenodigd op de *Little Miss Sunshine*-verkiezing in California. Aangezien de familie zelf in Albuquerque woont, moeten ze hiervoor een meerdaagse trip doorheen het zuiden van de Verenigde Staten ondernemen — met een aftands minibusje. De film is hierdoor voor het grootste stuk een *road movie*.

De hoofdrolspelers zijn één voor één subliem. Ze weten de kijker te raken, maar nooit in treurige zin. Het publiek wordt vaak verrast door de briljante ironie van de scenaristen. Zo is er een scène waarin de anders zo koele Wayne na het schielijke overlijden van grootvader tegen Olive zegt — dat wil zeggen: ‘neerpent’ — “Go hug mom”.

De grote verdienste van de film is dat de makers meesterlijk het dunne koord tussen kitsch en geloofwaardigheid weten te bewandelen. Ondanks de melige plot is de film zelden in strijd met de goede smaak. Misschien precies omdat de personages — in tegenstelling tot hun collega’s in de meeste komedies — zo levensecht zijn. Ze evolueren ook, hoewel je in een komedie natuurlijk geen zware psychologische queesten mag verwachten.

Of de kleine Olive uiteindelijk de talentenjacht wint, laten we in het midden. Ze is hoe dan ook het zonnetje in huis — en daarvan is haar familie zich maar al te goed bewust. Regelmatig wordt haar expliciet verzocht haar hartverwarmende talent bot te vieren op een gezinslid met een emotioneel dipje.

De film vertelt een verhaal — hoe voorspelbaar dat ook mag zijn. Misschien zit hierin juist de ironie. Ook in het echte leven kunnen we immers vaak wel vermoeden hoe dit of dat gaat aflopen. In tegenstelling tot de sarcastische toon aan het begin, is het geheel een leuke *feel good movie* geworden — zónder de platte Amerikaanse humor die in commerciële circuits het filmlandschap wel eens pleegt te vervuilen.

Wat de bedoeling ook zij — voor ons neemt de film in de eerste plaats de Amerikaanse mentaliteit op de korrel, te beginnen met de gedachte dat iedereen die het niet maakt in het leven een *loser* is. Aan deze kapstok wordt een hele resem realia opgehangen: (kinder) missverkiezingen, het bestaan van het beroep ‘succescoach’, het anorectische ideaalbeeld (in contrast met de buitensporige eetgewoontes) De film biedt een (toegegeven: ietwat simplistisch) alternatief voor de stresserende meritocratie die de westerse maatschappij geworden is. Een film met een moraal! Door de humor waarmee die wordt overgebracht, stoort dat echter nauwelijks.

Steekkaart

Regie: Jonathan Dayton & Valerie Faris
Cast: Abigail Breslin, Greg Kinnear, Paul Dano, Alan Arkin, Toni Collette, Steve Carell
Duur: 101 min.
Kort: Ook missen eten ijsjes

studio
LEUVEN

Woensdag 20 december gaat de voorstelling *Bonanza* van het collectief Berlin in première. Voor dit stuk gingen Bart Baele, Yves Degryse en Caroline Rochlitz filmen in een *ghost town* in de V.S. Er wonen slechts zeven mensen, maar dat is genoeg voor veel intriges, roddels en rechtzaken.

Jozefien Van Beek & Evelien Verhegge

Bonanza is na *Jerusalem* en *Iqaluit* de derde voorstelling in de reeks Holoceen. Holoceen is de naam van het huidige geologisch tijdperk en onder die titel maakt Berlin een reeks portretten van steden.

Bart Baele: «In onze vorige voorstelling hebben we een fictie gestopt, in deze niet. De realiteit is in *Bonanza* zo extreem dat het vanzelf fictie wordt. De inwoners worden op de website ook als personages voorgesteld. Het kan overkomen als fictie, maar het is realiteit. Niets is in scène gezet. Toch is het geen klassieke documentaire. Het is heel theateraal opgezet. We hangen een maquette van *Bonanza* op. Onder elk huis van de maquette komt een scherm. We brengen de documentairecode en de theatercode samen. De documentaire is van dichtbij gefilmd waardoor er weinig shots zijn die overzicht geven. De maquette geeft dat overzicht wel.»
Yves Degryse: «De keuze voor de steden gebeurt intuïtief. Het interessante aan *Bonanza* is dat er zeven mensen wonen op een fantastische plek, maar dat ze helemaal niet met elkaar kunnen opschieten. De ondertitel van het stuk luidt “Don’t believe anything you hear and only half of what you see” en dat is een interessant gegeven.»

Baele: «*Bonanza* heeft de structuur van een stad. Er is een burgemeester en er zijn ge-

meenteraadsverkiezingen. Er zijn dezelfde politieke praktijken van machtsmisbruik, corruptie en vriendjespolitiek. De bewoners leven totaal afgelegen. Om tot aan een tankstation te rijden, verbruiken ze bijvoorbeeld een halve tank. Dan komt er plots een filmploeg aan. Hoewel het niet evident is, heeft iedereen toch meegewerkt aan onze documentaire en zich blootgegeven.»

Caroline Rochlitz: «Vroeger, toen er nog in de mijnen gewerkt werd, woonden er veel mensen in *Bonanza*. Zo’n mijnstadje bloeide tijdelijk en wanneer er geen goud meer te vinden was, kwam de grote leegloop.»

Degryse: «Er zijn zeer veel van die *ghost towns* in Amerika. Niemand die nu in *Bonanza* woont, is er geboren. Dat is het ingewikkelde van de zaak. De gemeenteraad zit vol met mensen die er niet wonen. Ze verblijven er alleen in de zomer, maar ze hebben er wel hun domicilie. De mensen die de

macht hebben, zijn niet de permanente inwoners. Sommige van die mensen hebben wel *roots* in *Bonanza*.»

Baele: «Er is nu een rechtzaak bezig. Twee mensen uit *Bonanza* klagen de stad aan wegens verkiezingsfraude. Zij krijgen echter niet de steun van de andere inwoners. Het is mogelijk dat *Bonanza* half januari niet meer bestaat. Als zij gelijk krijgen voor de rechter, mogen de mensen die er niet wonen niet meer op de lijst staan. Je moet met vier zijn om in de gemeenteraad te zitten dus als de aanklagers maar met twee zijn, kunnen er geen verkiezingen plaatsvinden. De andere bewoners willen niet mee in de gemeenteraad met hen, want ze hebben grote ruzie. Dan wordt *Bonanza* bos en valt het onder de Forest Service van Saguaque, het district waar *Bonanza* in ligt.»

Bonanza van Berlin is te zien op woensdag 20 en donderdag 21 december in STUK.

(foto Sien Verstraeten)

BOOMPJE (12): PROFESSOR BUEKERS

Verstand legen à la Dan Brown

Dat het universitaire personeel naast het academische leven ook een ander leven heeft, kunnen we alleen maar hopen. Wekelijks zoeken we een exemplaar op en bestoken we hem of haar met een simpele vraag: “Kan u een boompje opzetten over uw favoriete boek, film of plaat?” Deze week gingen we langs bij Professor Buekers, de Coördinator Studentenbeleid.

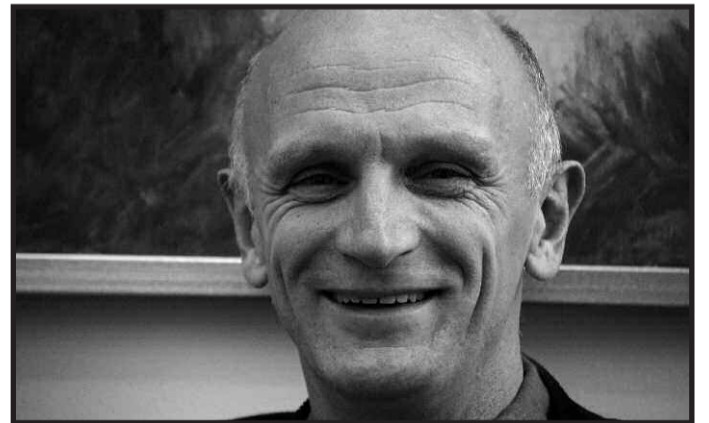
Ilse De Witte

«Ik heb eigenlijk wel een paar favoriete boeken, mijn keuze is afhankelijk van wat mijn gemoedsgesteldheid is. Als ik een top drie moet maken van schrijvers, dan zal ik zeker José Saramago noemen. ‘Het Evangelie volgens Jezus Christus’ bijvoorbeeld is nogal een interessante benadering van de concepten goed, die tegenover elkaar worden geplaatst als twee kanten van eenzelfde medaille. In ‘De Stad der Blinden’, eveneens van Saramago wordt er plots iemand op onverklaarbare wijze blind en vervolgens wordt de één na de andere inwoner van die stad blind, nadat ze in contact kwamen met de eerste persoon. Dan vertelt hij hoe de maatschappij omgaat met die groep mensen. Het is interessant om te zien hoe Saramago dat emotioneel benadert. Momenteel ben ik een ander boek van Saramago aan het lezen dat ik pas gekocht heb. Ik ben nog maar net beginnen lezen, maar het verhaal gaat van start met een persoon die sterft. Je krijgt het idee dat er iets erg schokkend te gebeuren staat. En dan op klokslag middernacht 31 december van het jaar X, houdt de dood ermee op mensen te gaan halen. Verder heb ik nog niet geraakt, maar Saramago schrijft steeds erg vlot en aangrijpend. Hij confronteert zijn lezers met diep menselijke emoties.»

«Hij schrijft over de kleine menselijke trekjes, maar zelfs over de grote zwakheden van de mens. Niet enkel de kleine, maar ook de grote tekortkomingen van de mens komen aan bod. Het emotionele speelt een grote rol in de meeste boeken die ik graag lees. Saramago is uiteraard niet de enige schrijver waar ik van kan genieten. Ik houd er wel van als schrijvers heel plastisch of figuratief gebeurtenissen beschrijven. Eén van mijn favorieten Mario Varga Llosa haalt er bijvoorbeeld de schilderkunst bij. Een schilderij wordt dan in een bepaalde setting geplaatst, waarop de beschrijving van het doek verwerkt wordt in de verhaallijn.»

«Ik heb vijf jaar schilderslessen gevolgd. De manier waarop

kleuren elkaar versterken als je ze moet mengen op je schilderspalet daar kan ik ook echt van genieten. Zo moesten we een paar maanden enkel met grijs tinten schilderen. Aanvankelijk lijkt het ontzetten lastig en saai om daar iets mee te creëren, maar eigenlijk is grijs een zeer mooie kleur. Giacometti heeft zo onder andere enkele prachtige schilderijen gemaakt. Zelf heb ik slechts een bescheiden schilder talent. Door die lessen te volgen krijg je alleen maar meer bewondering voor de grootmeesters.»

(foto Tom Aernouts)

«Naast serieuze literatuur lees ik, of beter las ik ook veel science fiction. Zonder beperkingen denken over wat zou kunnen zijn, wat maatschappijstructuur of technologie betreft. Het futuristische aspect ervan bevalt mij wel. Ook iemand als Tolkien, een ecologisch futurist van het verleden is, kan ik erg appreciëren. Het durven kijken over de grenzen van de normale *constraints* heen, vind ik wel boeiend. Of je het nu wil of niet: je loopt altijd voor een deel geformatteerd rond. Wij zijn geen dvd’s, maar toch worden wij ten dele bepaald of geformatteerd door de samenleving. In de science fiction daarentegen kunnen deze formats makkelijk doorbroken worden, zelfs de wetten van de zwaartekracht of de tijd kunnen genegeerd worden. Tegenwoordig heb ik minder tijd om science fiction te lezen en lees ik ook meer boeken over maatschappelijke thema’s, dat zal wel met mijn huidige job te maken hebben. Soms heb je ook eens boeken nodig om je verstand à la Dan Brown leeg te maken. Ik lees eigenlijk veel te weinig. Er liggen er nog tientallen boeken te wachten.»

De Stad der Blinden werd uitgegeven bij PcM. ISBN 9029077255

Puzzelen onder de kerstboom

	2			1			4	9
8			2	6		5		
		9				1		2
	3			9	2			7
4	8		3				1	
			1		8	3		
	5	6			1			4
7				2			3	
2		4	9			7		

Kerstraadselen!

Omdat je van die loodzware lessen barstende koppijn krijgt, hebben we een breinbrekend raadsel ontworpen. We vermoeden dat nog geen honderdste van de Campuskrantlezers deze breinbreker kan oplossen maar voor de Vetolezers houden we het op een kwart.

De vraag is nochtans simpel: Wie schrijft het artikel met als titel: "Het kan niet stuk bij STUK"?

In het Veto hoofdkwartier in de 's Meiersstraat zijn 5 lokalen op een rij. In elk lokaal werkt een reporter aan een artikel. Ze gebruiken elk een verschillend instrument om dat artikel te schrijven, drinken elk iets anders en luisteren naar een verschillende radiozender.

Dit moet je ook nog weten:

1. Simon drinkt Red Bull
2. De luisteraar van 4FM zit links naast de liefhebber van Radio Donna
3. Diegene die met een potlood schrijft, werkt naast de persoon die aan het artikel "Brand in de alma" werkt
4. Marieke luistert naar Klara
5. De reporter in het middelste lokaal slurpt aan zijn of haar chocomelk
6. Ilse werkt aan haar artikel in het eerste lokaal
7. Tom gebruikt een aftandse typemachine
8. De StuBru-fan tikt zijn/haar artikel op de computer
9. De reporter die een stylo gebruikt, schrijft een artikel over het eredoctoraat voor Prins Laurent
10. Geertrui zit naast de Veto-medewerker die naar radio Scorpio luistert
11. De 4FM'er drinkt koffie
12. De persoon die met een vulpen schrijft, drinkt een pintje
13. Robin geeft zijn artikel de titel "Alcoholverbod op oude markt"
14. De reporter die het artikel "Dansen zonder schoenen" aan het maken is, zit naast de reporter die op de computer werkt
15. Naast de reporter die spuitwater drinkt, slijpt een reporter zijn potlood

Maar wie, wie schrijft het artikel "Het kan niet stuk bij STUK"?

(dds)

De toekomstige toonaangevende wetenschappelijke boekhandel van het Nederlandse taalgebied schenkt een fijn boekenpakket aan de eerste de beste lezer die zich aan het puzzelen zet. Het eerste correcte antwoord op de kerstraadselen (zie hieronder) dat de redactie bereikt kan deze boekenprijs komen afhalen. Voor wie het nog niet doorheeft: lang leve ACCO. Mailen is de boodschap naar veto@veto.be

Horizontaal

1 gaf velen van ons dagelijks vijf minuten gelukzaligheid - steek je in een Senseo 2 wijfjesschaap - slotstuk van een opera 3 kilocycle - nieuwjaarscadeautje voor prinsen en prinsessen 4 vruchtenbundel - nauw 5 helder sterrenbeeld - diersoort die nog steeds in Heverleebos te vinden is 6 eenheid van stroomsterkte - uitgeput 7 essentieel in elk café - zopas uitgebrachte kitscherige Beatles-plaat 8 op één na langste rivier ter wereld - uiting van hevige kou 9 zorgt in deze winterdagen voor problemen bij autorijders - niet "doux" en ook niet "brut" 10 sukkelaar - chemisch proces m.b.t. stofdoordringing

Verticaal

1 Belgische regering verkocht hier onlangs haar ambassade - soort tortilla 2 Jacques Rogge is er voorzitter van - kader 3 kunstmatige inseminatie - gevelfronton 4 met zoethout bereid snoepje - zakencijfer 5 klankloos - Spaans voor "gek" 6 in orde - premie 7 symbool voor chemisch element sodium - in de zomer overleden Nederlandse schrijver 8 zal door menig oma en tante worden geserveerd tijdens de komende kerst- en nieuwjaarbezoekjes - Duitse afkorting voor "zondag" 9 paragraaf - oud vrouwtje 10 meelmengsel - klucht

(jvdm)

89,8%

van onze studenten vindt direct werk na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN
KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN
Associatie Katholieke Universiteit Leuven

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

KULEUGEN

Maandag 18 december 2006 — jaargang 2 — 2006-2007 — nummer 12 — www.kuleugen.be

Bijbelcitataten voor beginners

29 En het geschiedde ter middernacht, dat de HEERE al de eerstgeborenen in Egypteland sloeg, van den eerstgeborene van Farao af, die op zijn troon zitten zou, tot op den eerstgeborene van den vangene, die in het gevangenhuis was, en alle eerstgeborenen der beesten. 30 En tot de beesten sprak de HEERE alras: "Ulieden had ik niet willen treffen, beesten, mijn excuses daarvoor." 31 Maar het was te laat, de eerstgeborenen der beesten waren geslagen. En het duurde schier eeuwen alleer bestand der panda's in enigermate terug aangroeide.

Ex 12:29-31 (Statenvertaling), zorgvuldig geselecteerd door uw Rector

Uw voorzitter spreekt!

"Ik ben geen CD&V'er. Ik ben Frederiek, en heb bepaalde ideeën en die komen nu eenmaal in grote mate overeen met de ideeën van die partij."

Frederiek Vermeulen, voorzitter Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie op zijn weblog

DISCLAIMER: Alle standpunten hier verkondigd kunnen hoogstens hun auteur persoonlijk binden en geen enkele organisatie.

Het syndicaat praat!

Het syndicaat beschouwt Jezus Christus als de eerste der syndicale basismilitanten. Het was tenslotte Jezus die zei: "Is 't niet rood, dan beter dood!" De geboorte van deze kameraad mag dan ook ter dege gevierd worden. In deze geest van vreugdevolle saamhorigheid wenst het syndicaat al zijn leden een goede gezondheid, minimum 40% opslag, talrijke stakingsdagen en brugpensioen op 35. Het getotaliseerde wereldpatronaat wensen wij een gecombineerde vorm van chlamydia, genitale wratten, herpes genitalis, gonorrhoe, hepatitis B, trichomonas, syfilis, gardnerella, schaamluis en een droge hoest.

«Ik wens allen alle goeds toe, vooral Louis Kodak, die mijn boeken zeer goed gelezen heeft. De bedenker van Big Brother wens ik accute hernia toe, gepaard met een zeldzaam pijnlijke vorm van syfilis. En laat mij nu met rust. Ik heb al spijt van die boeken.»

George Orwell, auteur van 1984 en Animal Farm

Nooitgedacht
Als Walen te dom zijn om Nederlands te leren, hoe kunnen ze dan ooit kreten als 'Vlaanderen onafhankelijk' begrijpen? 'Nooitgedacht' is niet alleen de kleurrijke naam van een Zuid-Afrikaans wijngedacht, eveneens Zuid-Afrikaans, paardenras. 'Nooitgedacht' is ook een rubriek waarin wekelijks een bedrieglijke vraag wordt geopperd, die door brede en intense gesprekken onovervraachte antwoorden kan aantrekken.

Wekelijkse Wijze Woorden

"Wees herust: ik slaap zeer hoed."
Een M/V met verstand en een rector'szitte

Woordgrollen

Voor verdienstelijke woordspelingen of grollen die de nationale media niet halen omdat ze er steeds het forum dat K.U.Leuven biedt. Nu in de aanbieding:
"Geen Poot meer om op te staan!"

«Eigenlijk heb ik niet echt een boodschap aan kerstwensen, maar goed. Ik wens alle vrouwen mijzelf toe, alle mannen een concurrent als ikzelf en mezelf wens ik vooral veel liefde toe. Het is nodig. Op een werkzaam 2007!»

Gijs Van Gassen, vóór zijn terugval een succesvolle redactiesecretaris

«Milan Kundera stelt in één van zijn minder bekende werken dat 'toeval' het meest betrouwbare concept is waar de existentie van de mens op gebouwd kan worden. Ook zegt hij: "Geluk is het verlangen naar herhaling," waarmee hij bij ontstentenis van bewoordingen in concreto indirect de gewaagde programmatie van een sociologisch project als FC De Kampioenen bewierookt. Maar ik wens de studenten ook een hoge pree toe.»

Pat Donnez, allesweter en één der Titanen der Vlaamse radiomakers

Riks Café

Het rijdt op rails, geeft warmte af, is geel en het heeft een slurf. Wat is het?

Een locomostooftokanariefant!
Hihihihihihihihihhi! Hi.

Rik is niet vies van een goede grap met een kwinkslag. Dit is zijn toogmop van de week!

«Ik hoop van ganser harte dat de objectieve journalistiek die K.U.Leuven zo hoog in het vaandel draagt, navolging zal vinden bij andere media. Ik denk hierbij specifiek aan onze rechtstreekse concurrent Veto, die altijd klakkeloos de standpunten van haar broodheer overneemt. Voor RTBF zullen we een aparte integriteitscursus installeren. In het Frans, wat overigens geen probleem mag zijn: ik ben zelf niet gespeend van Frans bloed en dito tongval. En ten slotte wens ik alle lezers van K.U.Leuven een denderend jaar toe, en als het kan zelfs een rector'sfunctie.»

Paul-Henri Giraud, hoofdredacteur van K.U.Leuven

«Voor 2007 geef ik elkeen een boodschap van engagement mee: liefde tussen jou en mij. Voor mezelf wou ik dat mijn voorganger niet meer zo tegen me zou roepen. Ik wens ook een nog competentere staf, zodat ik me helemaal kan toelagen op het knippen van lintjes. En wat de universiteit betreft ben ik alleen maar optimistisch: ik heb gehoord dat we vanaf 2007 zelfs masters gaan aanbieden. Wat een geniaal idee!»

Rector V.

Kerstboodschappen

OMDAT WE HET ZELF ALTIJD BETER WETEN

«Ik, Torfs, zou jullie met graagte en een kwinkslag willen meegeven wat het geheim is om overal tegelijkertijd te zijn, maar helaas is slechts God alomtegenwoordig, dus is er voor jullie geen hoop meer. En verder hoop ik dat de goegemeente eindelijk gaat beseffen dat de jury van het programma De Slimste Mens ter Wereld vanaf dit seizoen wél de man is waar het format naar op zoek is.»

Ik Torfs, alomtegenwoordig en zesmalig olympisch kampioen op de honderd meter kwinkslag

«Is het dan al 2007?»

An Jaspers, kip

«Ik hoop dat iedereen in 2007 even verliefd zal zijn op mij als ik op Leuven. Dan kunnen de verkiezingen al niet meer stuk!»

Patricia Ceysens, notoir gokster / deelnemster aan verkiezingen

«Mijn boodschap aan de studenten is: het maakt niet uit of je nu man bent of vrouw, de zon schijnt voor iedereen! Mezelf wens ik een succesvolle contratransformatie toe.»

Rudy Vandewiedeweerga, weer man na een korte maar uiterst pijnlijke transformatie

«De kerstboodschap van het jaar, gericht aan Jef Peeters uit Eernegem: Maria met de zeven kinderen en een puist in haar navel zal morgen rond de noenen driewerf de bossen laten zien. Ik herhaal: Maria met de zeven kinderen en een puist in haar navel zal morgen rond de noenen driewerf de bossen laten zien.»
«En zonder er op te boffen, we krijgen ze wel: de moffen! Over en uit.»

Radio Londen

«Ik wens mijzelf een naam toe die niet wordt misbruikt om obscure naamloze personages te benoemen.»

Jef Peeters

Mijn kerstboodschappen:

- * twee paar schoenen
- * een tennisracket
- * Channel N 05
- * adressenboekjes
- * een keuken
- * vijfduizend exemplaren van het boek *Waarom vrouwen geen baas worden*
- * een douche met extra massagestralen
- * een sherpa om te helpen dragen

Hedwige Nuyens, sabbatjaargangster

«Ik heb een belangrijke boodschap voor al wie denkt dat hij hij is: alleen ik ben alomtegenwoordig! Mijn toorn is overigens niet mals als lamshersentjes, maar hard als oud zuurdesembrood.» (donderslag)

God

«2007 zal voor mij nog spetterender, grootser, kleurrijker, onleesbaarder en bevredigender worden! Onze lezers raad ik alvast aan een vergrootglas in huis te halen.»

Romon Hoorsens, lay-outer van de K.U.Leuven

«Ik wens juist niks aan K.U.Leuven!»

Johan Hoornaert, een trouwe lezer

(in koor kreunend:) «Wij hopen dat Jean-Marie Dedecker niet meer verkozen geraakt!»

De zetels van de Senaat

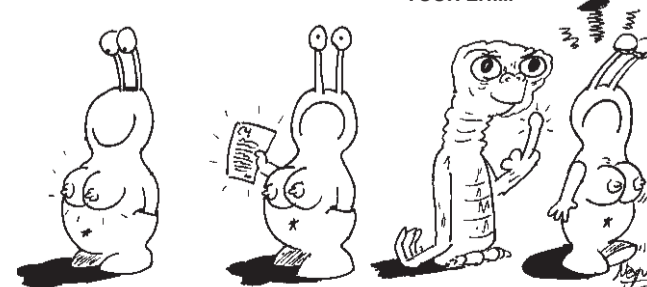
Elementen van een kerstboodschap (ontwerp):

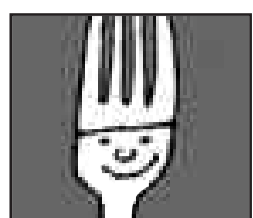
«Wensen zijn stapstenen waar een mens of een student op kan gaan, dat hebben Gezelle en Minne ons voorgedaan. Zelf zou ik graag met champagne beginnen, zoals altijd. Maar wat willen jullie voor Kerstmis?»

Okki Indekeu, gewoon professor

BIJ GEBREK AAN FREDDY: NEGU'S KERSTWENSEN VOOR FREDDY

TETTEN... ZIJN C4... EN EEN NIEUWE JOB VOOR E.T....

Menu van de week

in Alma 1-2-3

18 december - 22 december 2006

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Roomsoepje met ui en kampernoelies	0,60
Tomatensoep met ham	1,70
Kippenburger met jonge wortelen	2,40
Moussaka met Griekse sla	3,55
Varkensgebraad met portosaus en Ardeense aardappelen	4,50
Bami goreng A1+A2	3,55
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Rumsteak A1+A2	
Lamssteak A3	
Big Alma Hamburger	3,15

woensdag

Andalousische tomatensoep	0,60
Kervelsoep	1,70
Braadworst met bloemkool in roomsaus A2	2,40
Vegetarische lasagne	3,55
Kalkoenlapje met romige kampernoeliesaus, oventomaat en wafeltjes	4,50
Kipkroketten met portosaus en erwtes A1+A3	4,15
Spaghetti	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A1+A3	3,15
Rumsteak A2	A2
Big Alma Hamburger	3,15

donderdag

Groentesoep met spekjes	0,60
Bonensoep	1,70
Spek met spinaziestoemp A1+A3	2,40
Groenteburger met bloemkool en broccoli	3,55
Lasagne al forno	4,15
Cordon bleu met Roquefortsaus en boontjes	4,15
Spaghetti A2	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15
Kippenlapje A1+A3	
Lamssteak A1	

vrijdag

Tomatensoep met prei	0,60
Hutsepotsje	1,70
Hamburger met bouquetière	2,40
Vleesragout in romige kampernoeliesaus met gebakken aardappelen A2+A3	2,40
Quorn fingers met Provençaalse saus en witloof A2+A3	4,50
Koninklijk vishapje	3,55
Rumsteak met gratineerde bloemkool en rösti	4,50
Spaghetti A1	2,40/2,80
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,55
Koninginnenhapje A3	3,15

Kijk ook op de website voor menu gasthuisberg, Justus Lipsius en pauscollege: www.alma.be

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Laptops P3 tot P4 tussen 200 en 580 euro

Desktops van P2 tot P4 tussen 25 en 330 euro

Schermen crt van 5 tot 100 euro

Kijk op www.recupc.be voor het volledige aanbod van schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW, Oude Diestesteeuweg 3, 3010 Kessel-Lo

info@recupc.be, Tel 016/25.91.03

(advertentie)

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

IJzermolenstraat 10-12 te Heverlee

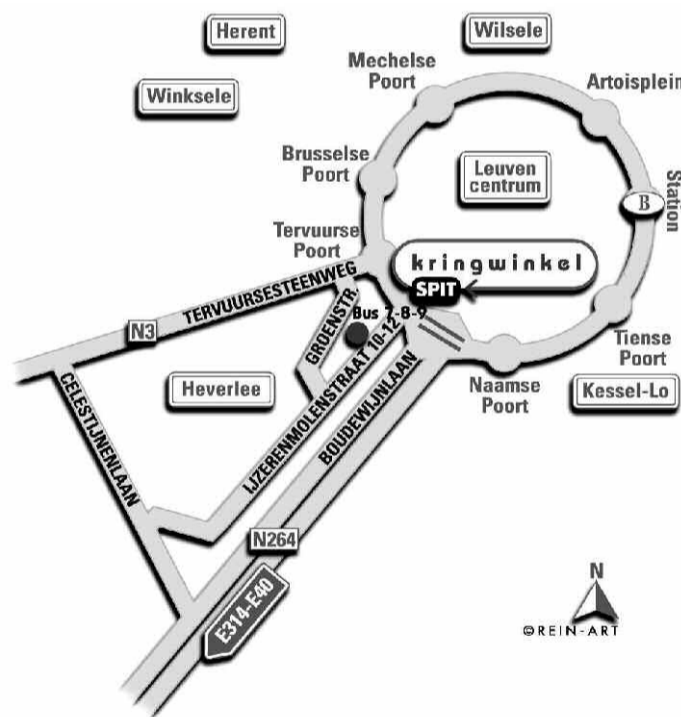
Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Oude Markt 13
BE-3000 Leuven
t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van 10-12u. en van 14-16u.

Boetiek K.U.Leuven
K.U.LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

(advertentie)

Colofon

Veto

's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 33
Nummer 12
18 december 2006

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Simon 'Studentenspeech' Horsten

Redactiesecretaris & V.U.:
Ilse 'Ilse als Redsek' De Witte

Redactie:
Robin 'Bonanza' Broos, Tom 'Naakte Eindredactie' Van Breussegem, Kris 'De Nieuwe Man' Vanelderden, Nele 'Stemrecht voor Vrouwen' Van Doninck

Medewerkers deze week:
Tom 'Freddy' Aernouts, Ianthe 'Liberty TV' Bato, Elke 'Greet Op de Beeck' Desanghere, Tatiana 'Israel' De Wée, Maarten 'Dedecker en politiek' Goethals, Jelle 'Operatie Barbarosso' Goossens, Christophe 'Kernenergie' Ketels, Ken 'Schamper' Lambeets, Roel 'Inbev' Moeurs, Jan 'Wolkenkrabbers in NY' Reinken, Michel 'Spraaaktechnologie in West-Vlaanderen' Seghers, Jozefien 'Jan Verheyen in functie' Van Beek, Gijs 'LOKO-centralisatie' Van Gassen, Robby 'Jozeph Indekou' Vangeel, Bo 'Blauwe Ketchup' Vanluchene, Bram 'Communisme' Vanoirbeek, Evelien 'Bètamax' Verhegge, Alexander 'Asbest' Vrijhof & Sofie 'Robland' Wouters.

Cartoons:
Negu

DTP:
Robin Broos, Ilse De Witte, Jelle Goossens, Tom Van Breussegem & Nele Van Doninck

Eindredactie:
An 'frietvet en water' Moerenhout, Tom Van Breussegem

Internet:
www.veto.be

Publiciteit:
Alfaset cvba-An 'Screensaver' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, goede ideeën die niet goed uitdraaiden,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be

Agenda

POLITIKA

Kerst-TD @ Albatros op 19/12

VTK

Kerstcantus @ Ons Huis op 19/12

DAT HUN WAGENS MEEHELPEN AAN DE OPWARMING VAN DE AARDE VOND DE TOP VAN VW ALLERMINST VERONTRUSTEN

TOCH HEERLIJK ZO'N WINTER ZONDER VORST

Berichten

Boombal Leuven

Op dinsdag 19 december vindt er een Boombal plaats in de Sporthaal Rijschool 30 CC - Rijschoolstraat 21. Om 20u begint de dansinitiatie (5 euro) en om 21u15 Boombal met KADRIL en om 23u30 met b-boa.

Kerstconcert in Lemmensinstituut

Op zaterdag 23 december om 18.30 uur organiseert Wilfried Van Gorp een hartverwarmend kerstconcert in het Lemmensinstituut te Leuven. Meer dan 60 jonge violisten (4-18 jaar), opgeleid volgens de Japanse Suzuki-methode geven het beste van zichzelf in een interpretatie van het eerste deel van het Violconcerto van Katchaturian. Bovendien wordt het kerstverhaal volledig geïntegreerd in het programma en gebracht door woordkunstenaar Katelijne Billet.

Ik dans LINDY HOP

Vrijblijvend proefles op donderdag 11 januari van 19u30 tot 21u in de Squash Club de Vaart aan de Manhattan

Oplossingen

R	A	F	A	E	L		E	V	O										
U	C	L		C	E	R	T	U	S										
M	W		R	O	N	D	E	E	L										
B		E	E	L	S		R	L											
A	N	I	M	O		A	N	T	E										
	A	N	I		B	A	I	A	E										
O	D	D		E	E	L	T		N										
B	A	J	O	N	E	T		M	O										
O		E	R	O	M		C	O	O										
E	L	S	T		D	R	A	N	G										

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

Cultuurkalender

MUZIEK

Kamerkoor Lemmensinstituut
19 en 20/12 om 20u, Lemmens instituut, Herestraat 53,
www.lemmens.be

Leuven Universitair Koor: In Freezing Winternight
Donderdag 21/12 om 20u30, Sint-Jan-de-Doperkerk, Groot Begijnhof,
luk.studentenweb.org

Eva De Roovere
Vrijdag 22/12 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, maandacht.be

Party For Life met Arsenal dj's, Starski & Tonic, Discobar Galaxie, Gerrit K. & Buscemi
Zaterdag 23/12 vanaf 22u, Zaal Het Depot, Martelarenplein 12, hetdepot.be

THEATER

The Lunatic Comedy Club
Woensdag 20/12 om 21u, Wagehuys, Brusselsestraat 63, lunatics.be

Jessa Wildemeersch: De Nacht van Margaretha
20 en 21/12 om 20u, koorzolder Romaanse Poort, Brusselsestraat 63, jessa.be

Berlin: Holoceen 3 - Bonanza
20 en 21/12 om 20u30, STUK Soetezaal, Naamsstraat 96, berlinberlin.be

DANS

Boombal met Kadriel
Woensdag 20/12 vanaf 20u, Sporthal Rijschool, Rijschoolstraat 21, boombal.be

Les Ballets C. de la B.: Vsprs
Woensdag 20/12 om 20u, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, lesballetscdelab.be

Danscompagnie Lune met Junior Company van Yzermans, Kinemusikei van Tack en Impulse Company van Vlieghe
Donderdag 21/12 om 20u15, Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.danscompagnielune.be

EXPO

Mies van de Rohe Foundation Award 2005: architectuur
22/11/06 t.e.m. 06/01/07, di 15-21u / wo-vr 12-18u / za 11-17u, foyer auditorium Tweebronnen, Diestsestraat 49, www.stadenarchitectuur.be

Resonance
02/12/06 t.e.m. 28/01/07, wo-do 13-21u / vr-zo 13-18u, STUK Expozaal, Naamsstraat 96, stuk.be

Rui Chafes: Nothing Retains Its Shape
09/12/06 t.e.m. 04/03/07, di-vr 10-17u / za 10-16u30 / zo 14-17u, Schatkamer van Sint-Pieter, Grote Markt, leuven.be/museumsite

VARIA

Voorleesmarathon 'Literatuur op de barricade' voor Music For Life
Zaterdag 23/12, 10-17u, Bibliotheek Tweebronnen, Rijschoolstraat 4, leuven.be/bibliotheek

VETO WENST U ZALIG KERSTFEEST EN GELUKKIG NIEUWJAAR !

BUSCEMI

“ALS IK IN EEN BEPAALDE ROES ZIT, GAAT HET VEEL MAKKELIJKER”

Telkens wanneer we denken dat we het beste van Buscemi wel gehoord hebben, verrast Dirk Swartenbroekx ons met iets nieuws. Voor de nieuwe plaat *Retro Nuevo* wil hij af van zijn latinimago en doet hij iets met flamenco, afro-beat, Balkan en Indische muziek. Naast platen maken, is Buscemi ook nog steeds bekend voor het platen draaien. Dat doet hij bijvoorbeeld op 23 december in Het Depot, voor de Studio Brussel benefiet *Party For Life*.

Robin Broos

Alles waar Dirk 'Buscemi' Swartenbroekx zijn naam onder zet, krijgt al snel het label: tijdloos. Niet alleen de muziek staat bol van samples uit lang vervlogen tijden, ook de coverfoto van de nieuwe plaat *Retro Nuevo* is bijna tachtig jaar oud. Toch kan je Buscemi geen oubolligheid verwijten. De nieuwe nummers klinken even fris als de klassiekers *Seaside* of *Ramiro's Theme*.

Veto: *Op de cdhoes van Retro Nuevo prijkt weer een mooie vrouw.*

Buscemi: «Dat is een gewoonte geworden. Ik hou wel van zwart-wit foto's uit de fifties en sixties. Het is niet dat mijn huis volhangt met borden uit die tijd, maar ik hou van die sfeer. De foto die op de hoes van *Retro Nuevo* staat, is *Lee Miller with hand on lips* van Man Ray en dateert al van 1928. Ik heb het gevonden in Oostende. Het gaat me er niet over of er al dan niet een mooie vrouw op de hoes staat. Het moet gewoon een mooie foto zijn. Bovendien lijkt het of deze maar een week geleden genomen is.»

BOLLYWOOD

Veto: *Je hebt ook altijd gezegd dat je nummers tijdloos moeten zijn. Dat weerspiegelt zich dus niet alleen in de hoezen, maar nu ook in de titel van het nieuwe album.*

Buscemi: «Ik ga mijn invloeden vaak zoeken in het verleden. Voor de nieuwe plaat ben ik bewust op zoek gegaan naar een andere basis, omdat ik van dat latin-lounge etiket af wilde. Ik word vaak in dat hokje geduwd en op compilaties gebruikt men vaak alleen zulke nummers, maar ik doe ook andere dingen. Nu doe ik iets met flamenco, afro-beat, Balkan en Indische muziek. Dat werpt meteen zijn vruchten af. Iedereen zegt dat mijn platen nog nooit zo fris hebben geklonken. Het is plezierig dat het aanslaat. Velen herkenden er ook niet meteen een Buscemiplaat in. Er

(foto Jelle Goossens)

van de wereld, maar de films geraken amper tot hier. Het is niet dat ik meteen in India wil gaan spelen, al zijn er wel contacten gelegd. Als ze me vragen, zal ik natuurlijk wel gaan.»

«Door de muziek heb ik toch al heel wat kunnen reizen. Je raakt her en der beïnvloed

zelf maak of sample. Ik speel wel wat gitaar en piano en dat speel ik dus zelf in. Deze manier van werken ligt me het best. Ik kan alles op mijn gemak afwerken. Zo kan ik het me permitteren een nummer drie jaar te laten liggen om het dan weer op te pikken. Misschien komt er ooit een moment dat ik met een groep in de studio duik, maar voorlopig doe ik het liever alleen.»

Veto: *Wat vind je zelf het leukst: live spelen of een dj-set?*

Buscemi: «We spelen nu veel dj-sets met percussie en dat doe ik het liefst. Je bent veel flexibeler. Het is ook makkelijker om te reizen als dj-collectief met een percussionist of een blazer. Op die manier heb ik al veel van de wereld gezien. Deze week zit ik in Wenen, en met Kerstmis in de Blue Note Club in Rome. Met een groep is dat minder vanzelfsprekend. Natuurlijk, als de budgetten er ooit voor zouden zijn, behoort een tournee met de groep ook tot de mogelijkheden.»

«Als je live speelt, heb je alleen dat bepaalde repertoire. Dat vind ik spijtig. Je bent ook de hele dag kwijt, omdat je alles moet klaarzetten en moet *soundchecken*. De groep is natuurlijk wel een surplus, omdat je kan improviseren op het podium. Het is ook een superformule voor festivals en zalen. Zo vond ik de afgelopen concerten in de AB en in Het Depot fantastisch. Ik kan daar echt van genieten. Op het podium heb ik het geluk te kunnen werken met de beste muzikanten van België.»

OPENHEID

Veto: *Door te werken met invloeden en mensen van zoveel verschillende culturen, wordt een plaat als deze al snel één grote verbroedering.*

Buscemi: «Dat klopt. Dit is dan ook mijn meest universele plaat en ik wil dat ook zo houden. De muziek is werelds en de openheid wordt gepredikt. Ik werk niet echt met teksten, dus kan er geen boodschappen insteken, maar ik denk dat mijn muziek cultureel wel iets kan betekenen.»

Veto: *Je draait in Leuven voor Party For Life. Worden artiesten als jij niet om te oren geslagen met zulke benefietvoorstellen?*

Buscemi: «Ik krijg inderdaad veel aanvragen binnen, maar ik kan onmogelijk op alles ingaan. Jaarlijks doe ik een viertal benefiets. Volgend jaar ligt er bijvoorbeeld eentje vast in de Brabant, voor de Medical Support. Ik vind dat wel fijn, maar je moet niet overdrijven.»

Veto: *Voor deze benefiet ga je pas om 4 uur beginnen draaien, omdat je ervoor nog een live concert geeft. Je hebt er precies wel veel voor over.*

Buscemi: «Ze zijn gewoon heel laat met de vraag gekomen. Omdat ik een goede band met Studio Brussel heb, ben ik er toch op ingegaan. Het valt te combineren, maar het concert in Antwerpen lag natuurlijk al langer vast. Niet dat ik er per se in Leuven bij wilde zijn, of dat ik het zo al niet druk genoeg zou hebben, maar ik wilde de organisatoren niet teleurstellen. Vandaar dat ik de laatste uurtjes draai, maar daar heb ik geen problemen mee. Ik ben eerder een nachtmens.»

BRABELTAAL

Veto: *Je rijdt ook nooit zelf naar huis. Vertrouw je jezelf niet meer in de vroege ochtend?*

Buscemi: «Ik drink sowieso altijd (lacht). Elke dag drink ik wel iets, dus waarom zou ik dan niet drinken tijdens het draaien? Platen draaien is jezelf onderdompelen in een feest sfeer en als je dan zelf niet wat los in je hoofd zit, gaat dat niet. Als ik in een bepaalde roes zit, gaat het veel makkelijker. Ook bij het mixen van de beats: als ik een beetje onder invloed ben, komt dat uit de losse pols. Wanneer ik te nuchter ben, werkt dat niet, al wil dat niet zeggen dat ik altijd beneveld op het podium sta. Deze zomer stond ik samen met Toots Thielemans op een affiche en hij vertelde me dat hij voor het betreden van een podium altijd een klein flesje cognac drinkt, dus dat is niets ongewoons.»

Veto: *Ga je aan de vooravond van Kerstmis de bossa-nova kerstplaten uit de kast halen?*

Buscemi: «Zeker weten. Aangename kerst-

muziek kan. Het mag kitcherig zijn, al bedoel ik daar niet Bing Crosby mee, maar eerder *speciallekes*. Dat is plezierig.»

Veto: *Retro Nuevo wordt verdeeld door EMI. Is de verknipte versie van jouw naam op de hoes een knipoog naar de platenfirma?*

Buscemi: «Dat is om te lachen gedaan. Er zijn nog van die grapjes. De titel van het nummer *Não falo Português* wil zeggen: "ik spreek geen Portugees." Fay Lovsky komt uit Nederland en zingt de tekst met een Portugees accent, maar eigenlijk is het een onbestaande taal.»

Retro Nuevo is uitgegeven bij Lowlands/EMI en ligt nu in de platenwinkels. Buscemi draait zaterdag 23 december in Het Depot tijdens de Party For Life. Meer info www.hetdepot.be

“Toots Thielemans vertelde me dat hij voor het betreden van een podium altijd een klein flesje cognac drinkt”

gaan vele stijlen in samen, die op het eerste zicht niets met elkaar te maken hebben. Zo zit er in *Bollywood Swing King* electro, een Indische stem en percussie, maar het past. Oorspronkelijk vond iedereen het een vreemd nummer, maar nu hoor je het overal.»

«We hebben voor dat nummer een videoclip in India opgenomen die vanaf deze week op televisie zou moeten komen. Het is allemaal heel snel moeten gaan en ik had niet de tijd om zelf naar India te reizen, maar met de huidige technieken is het mogelijk daar een mouw aan te passen. We hebben zelfs Bollywoodbeelden mogen gebruiken.»

Veto: *Azië is nooit jouw ding geweest, maar nu staan er toch een aantal tracks op de plaat met Oosterse invloeden.*

Buscemi: «Die tracks zijn er gekomen nadat ik een aantal Bollywoodfilms gezien heb. Die films hebben allemaal hetzelfde verhaaltje, een *happy end* en ter plaatse gaat iedereen er zo in op. Het is allemaal zo cliché en toch is het een miljoenenindustrie. Dat fascineerde me wel. India is de grootste filmindustrie

en soms blijft dat hangen. De afgelopen jaren heb ik een aantal dingen in Oost-Europa (*Belgrado, Boedapest en Moskou, red.*) kunnen doen. Daar raap je altijd wel iets van op en dat hoor je nu op die nieuwe plaat.»

SAMPLEARTIEST

Veto: *Is het dan op die locaties dat je gaststemmen strikt?*

Buscemi: «Niet echt. De meeste mensen heb ik hier leren kennen. Viviani Godoy ken ik van concerten die we deden in Nederland. Zij is nu onze vaste zangeres voor de live shows geworden. Van origine is ze Braziliaanse en dat typische stemgeluid klinkt goed bij mijn muziek. Van Isabelle Antena was ik altijd al fan en haar heb ik gewoon een keer opgezocht in de Pyreneeën. *Seaside* is daar trouwens opgenomen.»

Veto: *De muzikanten uit je liveband spelen niet mee op de plaat. Waarom?*

Buscemi: «Ik ben vooral een sampleartiest. Ik werk dus voornamelijk met klanken die ik